ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ - Α.Τ. 99 - ΔΡΧ 700





ΑΘΗΝΑ: Γ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 19 - 5ος όροφος, Τηλέφωνο 5225129 Γράμματα - Επιστολές: ΤΑΧ.ΘΥΡ. 8346 ΟΜΟΝΟΙΑ Τ.Κ. 10010, **ΠΕΙΡΑΙΑΣ**: Βασιλέως Κωνσταντίνου, (νυν Ηρώων Ποολυτεχνείου) 24-26 , 7ος όροφος. Τηλέφωνο: 4125695, Τρίτη-Παρασκευή 7-10 μ.μ., Σάββατο 10π.μ. - 1μ.μ., **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**: Συγγρού 25, 3ος όρ., Τηλέφωνο: 031-539604, **ΠΑΤΡΑ** Γούναρη και Ι.Βλάχου 1, 3ος όρ., **ΒΟΛΟΣ** Ιάσωνος και Κουταρέλια, **ΚΑΛΑΜΑΤΑ** Κωνσταντίνου Γεωργούλη 6, **ΛΑΜΙΑ** Υψηλάντου 10, 1ος όρ., **ΚΑΒΑΛΑ** Ιωνος Δραγούμη 5, 1ος όρ., **ΤΡΙΚΑΛΑ** Νικοτσάρα 21, **ΛΑΡΙΣΑ** Μ.Αλεξάνδρου 7, (είσοδος εντός της στοάς), **ΣΠΑΡΤΗ** Κων/νου Παλαιολόγου 57, **ΧΑΝΙΑ** Κριαρη 45, 1ος όροφος.



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ







Περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Α. Ανδρουτσόπουλος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Βουλδής, Μ. Γεωργιλάς, Ε. Ζαρούλια, Δ.Ζαφειρόπουλος, Π.Ιωαννίδης, Χ. Κουσουμβρής, Χ. Μπάλλας, Γ.Μπούρας, Η.Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Φ. Τζίμας, Κ. Χριστοφορίδης

ΝΕΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑ Σολωμού 74, 2ος όροφος, τηλ. 5225129
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Γούναρη 21-23, 6ος όροφος, τηλ. 4125695
ΞΑΝΘΗ Μπροκούμη 30, 1ος όροφος
ΛΑΜΙΑ Ροζάκη Αγγελή 12, 2ος όροφος

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου

Ένας μήνας απέμεινε για την είσοδο του κόσμου στο συμβολικό έτος 2000. Όλα δείχνουν πως ο αιώνας που έρχεται θα είναι ένας αιώνας σημαντικός, που θα προκρίνει το μέλλον της ανθρωπότητος για μια μεγάλη περίοδο. Τα χρόνια που έρχονται θα αποδείξουν εάν θα περάσουμε στην εποχή μίας νέας "PAX ROMANA" με κυρίαρχη δύναμη τις ΗΠΑ και τους σιωνιστές πάτρωνές της ή σε μία περίοδο διαρκούς αναταραχής που θα φέρει εντελώς νέα δεδομένα ενώπιον του ανθρώπου.

Βραχυπρόθεσμα η κρίση του Καυκάσου και ο έλεγχος της οδού των πετρελαίων της Κασπίας εγκυμονεί ακόμη και έναν παγκόσμιο πόλεμο με ανυπολόγιστες συνέπειες. Το "χέρι του Θεού" και πιο συγκεκριμένα το αν θα ζήσει ή θα πεθάνει στο αμέσως χρονικό διάστημα ο σοβαρά άρρωστος Γέλτσιν είναι το ζητούμενον, που θα δρομολογήσει τις εξελίξεις.

Αυτό που θέλουν να επιβάλλουν οι εξουσιαστές της ανθρωπότητος σήμερα είναι την εγκαθίδρυση της περίφημης "παγκοσμιοποίησης", που θα σημάνει το τέλος των εθνικών κρατών και μία οπισθοδρόμηση του πολιτισμού τρομακτική, που θα καταστήσει τον άνθρωπο ένα καταναλωτικό ζώο χωρίς καμμία εθνική ταυτότητα. Προς αυτή τη δυναμική, που σήμερα υπάρχει και κινείται κυρίως μέσα από διαδικασίες οικονομικές, αλλά και στρατιωτικές, αποφασιστικά στέκουν αντίθετες αρκετές δυνάμεις παραδοσιακές, που σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν μεταξύ τους καμμία σχέση. Υπάρχουν συγκεκριμένες εστίες και ιδέες Αντιστάσεως, αποφασισμένες να δώσουν τον κρίσιμο αγώνα κατά της αμερικανοσιωνιστικής παγκοσμιοποίησης.

Το Κοσσυφοπέδιο, όπου δεν έχει εκεί τελειώσει ακόμη τίποτε, η Θράκη και το Αιγαίο και οι ελληνοτουρκικές σχέσεις εν γένει, είναι ένα από τα προβλήματα, που θέλει επειγόντως να λύσει το παγκόσμιο κατεστημένο. Το Ιράν και οι όποιες δυνάμες γενικά απέμειναν στο Ισλάμ, που δεν ελέγχονται από την Ουάσιγκτον, είναι ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα των εξουσιαστών.

Η Γαλλία με το πυρηνικό της οπλοστάσιο είναι επίσης ένας απρόβλεπτος παράγων, ενώ αναμφισβήτητα τη μεγαλύτερη

σημασία έχει στις παγκόσμιες εξελίξεις το μεγάλο ερωτηματικό που λέγεται Κίνα.

Αντίστοιχα με αυτές τις εν δυνάμει εστίες αντιστάσεως, στις οποίες πρέπει να προστεθεί και αυτός ο ίδιος ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, υπάρχουν και οι ιδέες που σθεναρά αντιστέκονται στην παγκόσμια σκλαβιά, που θέλουν να επιβάλουν οι άρχοντες του παγκόσμιου χρηματιστηριακού κεφαλαίου.



Πρώτα απ' όλα ο Εθνικισμός, αλλά και ο κομμουνισμός του 21ου αιώνος, που έχει έναν έντονο πατριωτικό χαρακτήρα και έχει μέσα από τον χρόνο καθαρθεί από το σιωνιστικό δηλητήριο των διαφόρων Μπρονστάιν, που υπήρξαν στο παρελθόν οι πρωταγωνιστές του. Ο Ισλαμισμός και η Ορθοδοξία επίσης, καθώς και πολλά θρησκευτικά και ιδεολογικά ρεύματα, που βασίζουν τα δόγματά τους στην παράδοση και τον πολιτισμό των προγόνων τους με αποτέλεσμα να έχουν ένα έντονο εθνικό χαρακτήρα.

Ανάμεσα σε όλα αυτά τα κοσμογονικά που μέλλουν να συμβούν και η Ελλάς, που καλείται για μια ακόμη φορά, εκ των πραγμάτων, να παίξει έναν κυρίαρχο ρόλο στις εξελίξεις.

Το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα του μέλλοντος δεν μπορεί παρά να σεβαστεί τις αντικειμενικές συνθήκες, όπως αυτές σήμερα έχουν διαμορφωθεί, και να δει το μέλλον με ιδεολογικούς και πολιτικούς ορίζοντες ανοικτούς. Κάθε εχθρός της "παγκοσμιοποίησης" πρέπει να καταλάβουμε πως αποτελεί ανάγκη των καιρών να αποδεχθούμε πως είναι και ένας εν δυνάμει σύμμαχός μας.

Μόνον τότε ο αγώνας μας θα έχει αποτέλεσμα στην "μητέρα όλων των μαχών", που έρχεται...

Σκιές στο



Ο άνεμος καλπάζει γοργόφτερος
Μπήγοντας τα νύχια του στη θύμησή μου,
Ανοίγοντας τις πύλες του άλλου κόσμου
Στροβιλίζοντας αγνάντια μου, με τους
Νεκρούς να ξαναζωντανεύουν.
Βροχή το αίμα, αργόβρεξε
Γιόμισε η κεφαλή και τίναξε σαν βουλκάνι
τη λάβα της.
Βουνά ορθώθηκαν! Μέσα απ΄τη στάχτη
και τα χαλάσματα
Κι ο απόηχος του πολέμου, δόνησε τους
κάμπους.

Αυγαυγές

Η αυγή στο σκότος ήρθε
Και μαζί ήρθαν αγριωπά και τα σημάδια
της κοσμοχαλασιάς.
Ο μαύρος καβαλάρης κάλπαζε μες στην
καταιγίδα
Με κραυγές που 'σκιζαν τον αγέρα!
Χιμώντας απ' τα βουνά, σκορπίζοντας
Ολόγυρα τον παθιασμένο του ψαλμό.
Απ' τα Ιλίσια προβάλουν αστραφτεροί
τροπαιοφόροι
Λαλούν οι σάλπιγγες παιάνες
Και η ηχώ ταξιδεύει...
Ανάμεσα στα γυμνωμένα δέντρα
Οργώνοντας τα βουνά και τις κοιλάδες.





Οι φάλαγγες των τρανογέννητων παλικαριών
Τραβούσαν μαύρες... πυκνές,
Ακροτρικύμιζαν γιαταγάνια και φλάμπουρα,
Αντιβροντούσαν τ' άρματα... ξεσηκώνοντας τα στήθη
Ξυπνώντας τη λαχτάρα για άσωτους αγώνες και πολέμους.

Πυκνός κάτω απ' τα πόδια τους ο κουρνιαχτός
Σαν γίγαντας ορθωθεί
Ως όδευαν γοργά, δρασκελίζοντας τον κάμπο
Πάνω από τάφους και χαλάσματα,
Τραντάζοντας με την περπατησιά τους,
Συθέμελα τη σκοτεινή γη.



κείμενα - εικονογράφηση

Χ. Γ. Κουσουμβρής

κυκλοφορεί σύντομα
απο τις εκδόσεις ΑΣΚΑΛΩΝ

ΟΙ ΜΥΚΗΝΑΙΟΙ ΦΙΛΙΣΤΑΙΟΙ

Μια Απάντηση Στον Μ. Μπερνάλ

γράφει ο Ελευθερολάκων

Γνωστός ο ρόλος και η δράση του Αμερικανού "ιστορικού" Μάρτιν Μπερνάλ, που είναι ο εμπνευστής της θεωρίας της "Μαύρης Αθηνάς".

Σε παλαιότερα δημοσιεύματα τόσο του περιοδικού μας, όσο και της εφημερίδος μας, έχουμε μιλήσει για την προκλητικά αστήρικτη θεωρία του, σύμφωνα με την οποία ο Ελληνικός Πολιτισμός είναι δημιούργημα όχι των Λευκών Ευρωπαίων, των Αρίων Ελλήνων, αλλά της Αφρικής και της Ασίας!!!

Νομίζουμε πως έχει σημασία να αναφερθεί ότι πριν ο Μπερνάλ ασχοληθεί με την προέλευση του ελληνικού πολιτισμού και γράψει τα όσα έγραψε, έκανε μελέτες αναζητώντας τις εβραϊκές του ρίζες και υπήρξε επίσης φανατικός μαρξιστής...

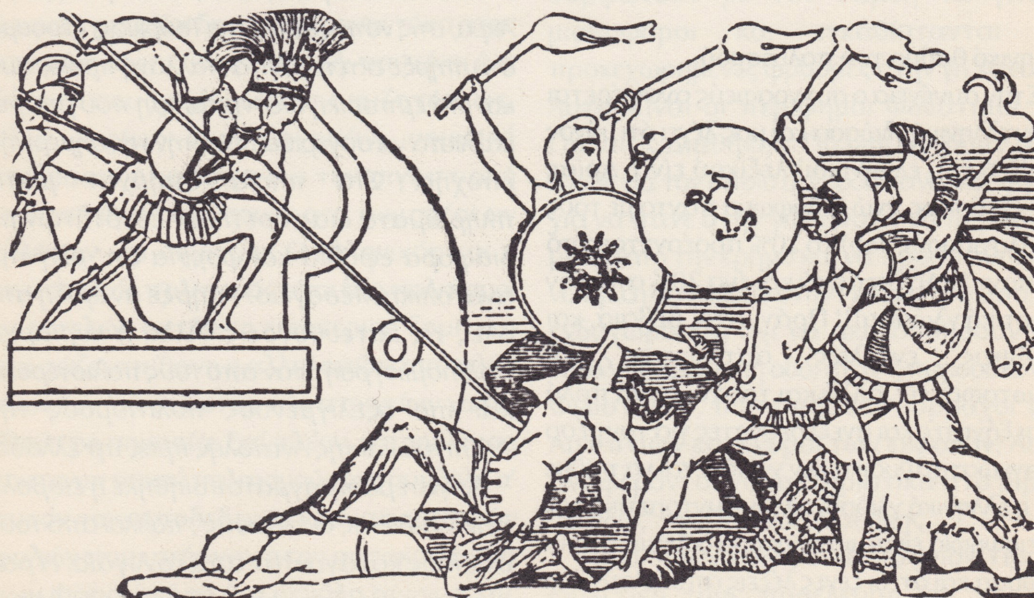
Με δύο λόγια, η θεωρία του Εβραίου "ιστορικού" λέει ότι τον υπέροχο και μοναδικό ελληνικό πολιτισμό τον εδημιούργησαν αφρικανοί και ασιάτες. Και όσο και αν αυτή η θεωρία φαντάζει τουλάχιστον αστεία και δεν βασίζεται σε καμμία ιστορική και αρχαιολογική μαρτυρία, θα πρέπει να γνωρίζουν οι συμπατριώτες μας ότι η θεωρία της "Μαύρης Αθηνάς" έχει βρει φιλόξενο έδαφος στα Πανεπιστήμια των ΗΠΑ και διδάσκεται ακόμη και σε... δημοτικά σχολεία! Όπως μάλιστα απεκάλυψε και ο γνωστός εθνικιστής αμερικανός συγγραφεύς Πήρς, σε αρκετές πολιτείες της μεγάλης αυτής χώρας υπάρχουν και μουσεία, στα οποία παρουσιάζονται τα ...πολιτιστικά(!) επιτεύγματα της μαύρης φυλής ανάμεσα στα οποία είναι και τα μεγαλύτερα δημιουργήματα του πολιτισμού των προγόνων μας. Θα μπορούσε βέβαια κάποιος να εκφράσει τον αντίλογο ότι εάν πράγματι νέγροι και ασιάτες είναι οι δημιουργοί του ελληνικού πολιτισμού, γιατί αυτό δεν μαρτυρείται στα τόσα έργα τέχνης που έχουν διασωθεί και τα οποία εμφανίζουν τους Έλληνες σαν έναν Λευκό Ευρωπαϊκό Λαό. Η μοναδική παράσταση αφρικανού είναι ένα εύρημα του εθνικού αρχαιολογικού μουσείου στο

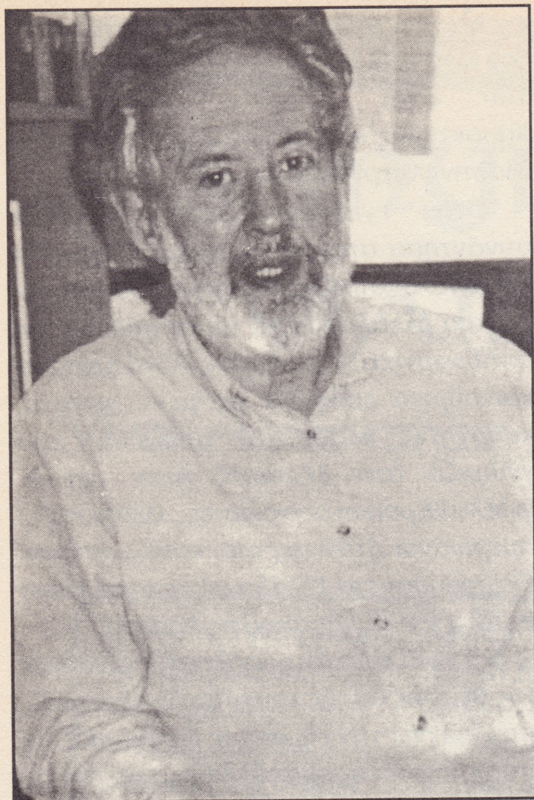
οποίο εμφανίζεται ένας νέγρος δούλος να τραβά από τα χαλινάρια ένα άλογο.

Σχετικά με τα όσα ανιστόρητα ισχυρίζεται ο Μάρτιν Μπερνάλ έδωσε και μία συνέντευξη, στον δημοσιογράφο Νίκο Αξαρλή, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "Ελευθεροτυπία" τον μήνα Αύγουστο. Στην συνέντευξή του αυτή βέβαια, συνέντευξη που ασφαλώς δεν απευθυνόταν σε αφροαμερικανούς, αλλά σε Έλληνες, με επιδέξιο τρόπο ο Εβραίος συγγραφεύς φρόντισε να μην είναι κωμικά ακραίος και να πει πράγματα που θα προξενούσαν τον γέλωτα. Επιχείρησε να συσκοτίσει πράγματα και καταστάσεις σε πεδία γνώσεως σχεδόν άγνωστα στο πολύ κοινό, ώστε να μπορέσει να υποστηρίξει την θεωρία του. Με όσα στην συνέντευξη αυτή είπε θα ασχοληθούμε στο παρόν κείμενο τονίζοντας τα πλέον χαρακτηριστικά σημεία της. Αυτό που κατ' αρχάς από τις πρώτες γραμμές της συνεντεύξεως φαίνεται πως ενοχλεί τον Μπερνάλ είναι το Άριο ιδανικό του ελληνικού πολιτισμού και αυτό εκ μέρους του είναι απόλυτα φυσιολογικό. Χαρακτηριστικά επί του θέματος τούτου ο Μάρτιν Μπερνάλ αναφέρει:

"Όταν εγκαταστάθηκα στις ΗΠΑ συνάντησα στην Ακαδημαϊκή Κοινότητα δεξιούς, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν την Αρχαία Ελλάδα για να υποστηρίξουν τις αντιδραστικές θέσεις τους. Αυτό ήταν μια καινούργια εμπειρία για μένα, γιατί οι καθηγητές κλασσικών σπουδών που γνώριζα στο Κέμπριτζ ήταν σχεδόν φιλελεύθεροι και σοσιαλιστές. Αλλά αυτοί οι αμερικάνοι ήταν ακραίοι αντιδραστικοί. Θεωρούσαν την Ελλάδα ως το αγνό λευκό θεμέλιο του ευρωπαϊκού πολιτισμού".

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται σχολιασμός της θέσεως αυτής του Μάρτιν Μπερνάλ, που δείχνει την εξ' αρχής ιδεολογική και πολιτική του προκατάληψη γι' αυτό που στην πραγματικότητα υπήρξε και είναι το





Ο εβραίος Μάρτιν Μπερνάλ εμπνευστής της θεωρίας της "Μαύρης Αθηνάς"

ελληνικό θαύμα του πολιτισμού.

Στην συνέχεια ο συγγραφεύς αναφέρεται στην ελληνική γλώσσα και μας λέγει ότι μόνον το 40% του ελληνικού λεξικού είναι Αρίας προελεύσεως, ενώ (σύμφωνα πάντα με τους υπολογισμούς του) το 20% προέρχεται από τα αρχαία Αιγυπτιακά και ένα 20% από την σημιτική γλώσσα!!! Πράγματα, βέβαια, και απόψεις εντελώς αστήρικτες και πρωτοφανείς, αλλά και ταυτόχρονα πολύ δυσεξήγητες και ανεξερεύνητες για τον μέσο αναγνώστη. Φυσικά δεν χρειάζεται να πούμε ότι η ελληνική γλώσσα στην συντριπτική της πλειοψηφία είναι μια αυστηρά δομημένη Αρία γλώσσα και ότι οι ξένες λέξεις αποτελούν ένα ελάχιστο ποσοστό της και αυτές οι ξένες λέξεις σίγουρα δεν είναι ούτε αρχαίες Αιγυπτιακές, ούτε σημιτικές, αλλά προέρχονται κυρίως από την γλώσσα των αγνώστου προελεύσεως μικρασιατικών λαών, που αποτελούν ένα μεγάλο και άλυτο ακόμη πρόβλημα της φυλετικής επιστήμης.

Ακολούθως, ο Μάρτιν Μπερνάλ, προσπαθεί να μας παρουσιάσει την άποψη του ότι ο ελληνικός πολιτισμός υπήρξε δημιούργημα της Αιγύπτου και της Μέσης Ανατολής και αξίζει εδώ τον κόπο να σας παραθέσουμε τι χαρακτηριστικά αναφέρει για να απαντήσουμε στη συνέχεια:

"**Μπερνάλ:** *Αρχαιολογικά ευρήματα και επιγραφές δείχνουν ότι η επίδραση του αιγυπτιακού και του συρο-παλαιστινιακού πολιτισμού και της γλώσσας στη λεκάνη του Αιγαίου ήταν ακόμα μεγαλύτερη στα τέλη της 18ης Φαραωνικής Δυναστείας (1450-1200 π.Χ.), μια περίοδο τεράστιας αιγυπτιακής και σημιτικής πολιτιστικής επιρροής στην Ελλάδα. Από το 1450π.Χ. η Αίγυπτος κυριαρχούσε στη Συρία και ιδιαίτερα στη Βύβλο, που ήταν το λιμάνι-κλειδί των σχέσεων με το Αιγαίο.*

Από τα ναυάγια στο Κας και στη Χελιδόνια Άκρα, στις νότιες ακτές της Τουρκίας, ξέρουμε ότι υπήρξε εκτεταμένη ανταλλαγή προϊόντων και μία εμπορική διεθνοποίηση που μπορεί κάλλιστα να συγκριθεί με αυτήν της σημερινής εποχής. Στα πλοία υπήρχαν μικτά πληρώματα διαφορετικών εθνοτήτων με διάφορα εφόδια και φορτία απ' όλη την ανατολικη Μεσόγειο. Υπήρξε ανάμιξη απ' όλες τις κατευθύνσεις. Αλλά η κυρίαρχη πολιτισμική ροή ήταν από τους παλιότερους και πιο εξελιγμένους πολιτισμούς της Αιγύπτου και της Ανατολής προς την Ελλάδα.

Αργότερα πραγματοποιήθηκε η εισβολή των "λαών της Θάλασσας", πολλοί από τους οποίους κατάγονταν από το Αιγαίο. Η ροή αυτή τη φορά ήταν από τα βορειοδυτικά προς την Αίγυπτο και την Ανατολή. Έπειτα απ' αυτό το γεγονός η δύναμη της Αιγύπτου

περιορίστηκε και από το 1100 π.Χ. μέχρι το 750π.Χ. η κυρίαρχη εξωτερική πολιτιστική επίδραση στην Ελλάδα ήταν φοινικική."

Ερώτηση δημοσιογράφου: *Αυτή είναι και η περίοδος στην οποία υποστηρίζετε ότι η ιδέα της πόλης-κράτους έφτασε στην Ελλάδα.*
Μπερνάλ:"*Μάλιστα, αν και μερικοί κριτικοί έγραψαν ότι υποστηρίζω την προέλευση της πόλης από την Αίγυπτο. Αυτό είναι ανόητο. Το συγκεντρωτικό αιγυπτιακό βασίλειο δεν είχε καμία σχέση με την πόλη-κράτος. Η Συρία και η Παλαιστίνη όμως είχαν μεγάλη παράδοση ανεξάρτητων πόλεων-κρατών, ιδιαίτερα στις ακτές. Όταν η νοτιοδυτική Ασία είχε ανάκτορα είχε και το Αιγαίο, όταν η νοτιοδυτική Ασία είχε πόλεις-κράτη, το Αιγαίο επίσης*".

Από το απόσπασμα αυτό των όσων είπε ο Μπερνάλ καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε μία "τεράστια", όπως χαρακτηριστικά αναφέρει, πολιτιστική επιρροή, αιγυπτιακή και σημιτική, στην Ελλάδα. Ακόμη αναφέρεται στους περίφημους "λαούς της θάλασσας" και στην αναστάτωση που δημιούργησε η εισβολή τους στην Αίγυπτο. Έχουν όμως τα πράγματα έτσι; Ή μήπως είναι εντελώς διαφορετικά; Και δεν αναφέρομαι τόσο στην λεγομένη αιγυπτιακή επιρροή, που είναι ένα ζήτημα που χρήζει μεγάλης συζητήσεως, αλλά κυρίως στην λεγομένη σημιτική επίδραση. Δυο λόγια για την αιγυπτιακή επιρροή πριν περάσουμε στα των σχέσεων Ελλήνων και σημιτών. Ο ελληνικός και ο αιγυπτιακός πολιτισμός είναι δύο πολιτισμοί με εντελώς αντίθετη εσωτερική δομή και φαντάζει απίθανη η αλληλεπίδραση, πλην κάποιων ίσως εξωτερικών στοιχείων χωρίς ιδιαίτερη σημασία. Επί πλέον, η προέλευση του αιγυπτιακού πολιτισμού και η συμβολή σ' αυτόν των αποδεδειγμένα διαφορετικών φυλών που υπήρχαν στην αυτοκρατορία των Φαραώ είναι ένα μεγάλο αίνιγμα της ιστορίας. Ας έλθουμε όμως σε αυτό με το οποίο κυρίως θα ασχοληθούμε στο παρόν κείμενο. Στο κατά πόσον δηλαδή, οι σημίτες της μέσης ανατολής έδωσαν τα φώτα του πολιτισμού στους Έλληνες, όπως ισχυρίζεται ο Εβραίος Μάρτιν Μπερνάλ.

Πριν προχωρήσουμε όμως στην εξέταση αυτού καθ' αυτού του ζητήματος, πρέπει να αναφερθούμε στο ποιοί ήσαν οι "λαοί της θάλασσας". Όπως αναφέρεται στην επιγραφή που ευρέθη στο Μεδινέτ Αμπού, στον τάφο του Ραμψή του Γ', οι λαοί της θάλασσας επετέθησαν στην Αίγυπτο με πλοία που στη πλώρη και στην πρύμνη τους είχαν κεφαλές πουλιών. Ανάλογη παράσταση έχουμε σε μυκηναϊκό ψευδόστομο αμφορέα, που βρέθηκε σε αρχαιολογική έρευνα στην Σκύρο. Η παράσταση δε των πλοίων αυτών θυμίζει έντονα τα πλοία των περίφημων Βίκινγκς, που είχαν αυτή την μορφή δύο χιλιάδες σχεδόν χρόνια αργότερα. Γύρω στο 1200π.Χ., λοιπόν, οι "λαοί της θάλασσας", που σήμερα έχει αποδειχθεί ότι ήσαν Άριοι και στο μεγαλύτερο μέρος τους Έλληνες, επιτίθενται την αυτοκρατορία των Φαραώ. Η εκστρατεία αυτή ως γνωστόν απέτυχε και ένα μέρος από τους αιχμαλώτους εισβολείς συμφωνούν με τον Ραμσή να γίνουν μισθοφόροι και εγκαθίστανται ως προκεχωρημένες φρουρές στην γη Χαναάν. Αυτοί είναι οι περίφημοι Φιλισταίοι της Παλαιάς Διαθήκης. Πολλοί αγνοούν ότι ο λόγος για τον οποίο οι Εβραίοι αναγκάστηκαν για να πάνε στην γη Χαναάν να περάσουν μέσα από την έρημο και να προσπαθήσουν να εγκατασταθούν στην Παλαιστίνη από την ενδοχώρα και όχι να ακολουθήσουν την εύκολη παραλιακή οδό, ήταν η παρουσία των Φιλισταίων, που υπήρξαν σύμμαχοι των Αιγυπτίων και εχθροί των εβραίων. Αυτά αναφέρονται χαρακτηριστικά στο βιβλίο "Έξοδος" της Παλαιάς Διαθήκης.

Ποιοί ήσαν όμως οι Φιλισταίοι; Ποιά η φυλετική τους προέλευση και ποιός ο πολιτισμός, που καλλιέργησαν στην γη της Παλαιστίνης, όπου εγκατεστάθησαν; Όπως

αναφέρει ο Εβραίος καθηγητής της Αρχαιολογίας Μαζάρ, που έχει κάνει εκτεταμένες αρχαιολογικές έρευνες στο Ισραήλ και έχει δημοσιεύσει σχετικά πλήθος επιστημονικών δημοσιεύσεων, γύρω στο 1200π.Χ., εμφανίζεται μία διαφορετική κεραμεική, προηγμένης αισθητικής και τεχνολογίας. Η κεραμεική αυτή, που τεκμήριά της έχουν βρεθεί στην πόλη Εκρόν, αρχαία πόλη των Φιλισταίων, είναι αναμφισβήτητα μυκηναϊκής προελεύσεως. Τα δε διακοσμητικά θέματα των αγγείων θυμίζουν έντονα την μονόχρωμη κεραμική των μυκηναίων της Αργολίδος. Δεν είναι όμως μόνον η κεραμική το στοιχείο εκείνο που αποδεικνύει την Ελληνική και Αρία προέλευση των Φιλισταίων. Σύμφωνα με τον καθηγητή Μαζάρ, καθώς και τον καθηγητή του Πανεπιστημίου της Μασαχουσέτης Ντόθαν, που έγραψε τα περίφημα βιβλία "Η άφιξη των λαών της θάλασσας" και το "Η άνοδος και η πτώσις της πόλεως Έκρον των Φιλισταίων", οι Φιλισταίοι ήσαν κοινωνικά δομημένοι βασιζόμενοι σε μια στρατιωτική αριστοκρατία, που έντονα θυμίζει την κοινωνική οργάνωση των Αχαιών της Ομηρικής περιόδου. Μάλιστα, στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης "Βασιλειών" 4,9 ο άρχων των Φιλισταίων μιλώντας στους άντρες του πριν τη μάχη με τους Εβραίους, τους ζητά να γίνουν δυνατοί και να μην μοιάσουν με τους αλλόφυλους άνδρες, ούτε να γίνουν ποτέ δούλοι των εβραίων, όπως οι εβραίοι έγιναν σε αυτούς. Τα λόγια του άρχοντα των Φιλισταίων μας θυμίζουν αποσπάσματα της Ιλιάδος σε ανάλογες περιστάσεις. Πέρα από αυτό στα αρχαιολογικά ευρήματα που αφορούν τους Φιλισταίους έχουν ανευρεθεί μέγαρα με κυκλικές εστίες στο κέντρο, που αποτελούν χαρακτηριστικό σημάδι του ελληνικού πολιτισμού και που είναι παντελώς άγνωστες στην παράδοση των σημιτών. Ακόμη, έχει ανευρεθεί ανδρικό ειδώλιο που ανάλογό του έχει βρεθεί μόνο στις Μυκήνες.



Αυτό το "έκτρωμα" είναι η προσωποποίηση της αρρωστημένης θεωρίας του Μάρτιν Μπερνάλ

Επίσης στην Παλαιά Διαθήκη έχουν εντοπισθεί έξι λέξεις από την γλώσσα των Φιλισταίων που είναι αναμφισβήτητα ελληνικές. Οι λέξεις αυτές είναι: άναξ, μάχαιρα, δρέπανον, λέσχη, μάζα, παλλακίς.

Έλληνες λοιπόν, αναμφισβήτητα οι Φιλισταίοι, που υπήρξαν οι εκπολιτιστές των σημιτών της γης Χαναάν και βεβαίως και των Φοινίκων, εάν οι Φοίνικες δεν ήσαν ένα άλλο Άριο έθνος των "λαών της θάλασσας", που εγκατεστάθη βορειότερα του σημείου που εγκατεστάθησαν οι Φιλισταίοι. Εδώ παρεμβαίνει και το ζήτημα του περιφήμου αλφαβήτου, που στην εσχάτη περίπτωση, που θα δεχθούμε ότι υπήρξε φοινικικό, σίγουρα αυτό ήταν ένα "αντιδάνειο" και τίποτε πέραν αυτού και σε καμμία περίπτωση βέβαια σημιτικό δημιούργημα.

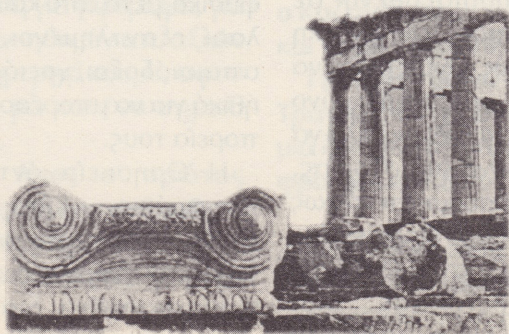
Ο Μάρτιν Μπερνάλ μας λέει ότι οι σημίτες της Χαναάν... εκπολίτισαν(!!!) την Ελλάδα. Στην πραγματικότητα όμως βλέπουμε και έχει και από την επιστήμη της αρχαιολογίας αποδειχθεί ότι την Χαναάν εκπολίτισαν οι Έλληνες, οι Μυκηναίοι Φιλισταίοι. Αυτό μάλιστα πού έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι τις αστείες απο ιστορικής πλευράς θεωρίες του Μπερνάλ, θεωρίες όμως που κρύβουν μία προφανή πολιτική σκοπιμότητα, δεν αντικρούουν και αμφισβητούν μόνον οι κατά των Μπερνάλ "ρατσιστές" και φασίστες ιστορικοί που πιστεύουν στο ιδανικό του Λευκού Αρίου Ελληνικού πολιτισμού, αλλά και Εβραίοι Ιστορικοί και Αρχαιολόγοι.

Πρώτα απ' όλους η καθηγήτρια Λέφκοβιτς, Εβραία στην καταγωγή, που ανέτρεψε κυριολεκτικά τα επιχειρήματα του Μπερνάλ και για το λόγο αυτό διώκεται σήμερα από το κατεστημένο των "political correct" καθηγητών των Πανεπιστημίων των ΗΠΑ. Ακόμη, οι αρχαιολογικές έρευνες που έχουν γίνει σήμερα στο Ισραήλ και έχουν γίνει από Εβραίους αρχαιολόγους, αποδεικνύουν τα όσα αναφέραμε προηγουμένως. Μάλιστα, ο ανασκαφέας Μαζάρ, καθηγητής Πανεπιστημίου του Ισραήλ χαρακτηριστικά μας λέει για τους τρεις ναούς των Φιλισταίων, που ανευρέθησαν στην περιοχή του Τελ Κασίλε ότι τα σχέδια των ναών δεν συμφωνούν με τους ναούς που υπήρχαν στη Χαναάν και έχουν ομοιότητες με τα ιερά των Μυκηνών.

Ειδικότερα εις ότι αφορά τον υλικό πολιτισμό αξίζει να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από το βιβλίο των Τ. Ντόθαν και Μωϋσή Ντόθαν "The search for the Philistains", Νέα Υόρκη 1992, απόσπασμα που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό "Διαχρονία":

"Γνωρίζουμε, ότι η κοινωνική τους δομή εβασίζετο επί μίας ομάδος επιλέκτων, ότι υπήρχαν εργάτες και ότι διέθεταν μια πολυσύνθετη στρατιωτική ιεραρχία. Ξέρουμε, ότι οι μεγάλες κατοικίες, με τις εστίες, ήσαν κεντρικά σημεία συναντήσεων και συνδεδεμένες με λατρευτικές πρακτικές. Τα διάφορα τεχνουργήματα από σίδηρο, χαλκό και ελεφαντόδοντο μαρτυρούν ότι απελάμβανον ενός τεχνολογικώς προηγμένου βιοτικού επιπέδου. Στη β' φάση της εγκαταστάσεώς των ήκμασαν και η αφομοίωση με το ντόπιο περιβάλλον, Φοίνικες και Ισραηλίτες, ενετάθη... Αυτό, το οποίο είναι εντελώς ξεκάθαρο, τέλος πάντων, είναι ότι οι Φιλισταίοι έφεραν μαζί τους έναν ανεπτυγμένο υλικό πολιτισμό, ο οποίος συνέχισε να εξελίσσεται ακόμη και όταν δέχθηκε, όπως ήταν φυσικό, ξένες επιρροές στο νέο του περιβάλλον.

Ήσαν τέλειοι αρχιτέκτονες και κτίστες, εξαιρετικά καλαίσθητοι κεραμείς, υφαντουργοί, βαφείς, μεταλλουργοί, αργυροτεχνίτες, αγρότες, στρατιώτες, εκλεπτυσμένοι πολεοδόμοι. Επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό τον πολιτισμό και την πολιτική οργάνωση των γειτόνων τους".





Φρειδερίκος Νίτσε
Νίκος Καζαντζάκης
Βίοι Παράλληλοι



από τον Γιάννη Μπούρα

> *"Ο Νίτσε είναι κατά των ασθενών την θέλησιν, φάρμακον τελεσφόρον και επικίνδυνον. Θεραπεύει τελείως - ή φονεύει. Όσοι - άνθρωποι ή λαοί - δύνανται χωρίς να συντριβώσιν ή να γελοιοποιηθώσιν, νάνθέξωσιν εις την φιλοσοφίαν του και νάκολουθήσωσιν ηρωικώς και αρμονικώς αυτήν, είναι προορισμένος δια την ζωήν και την κυριαρχίαν. Οι λοιποί διά την εξαφάνισιν και τον οίκτο".*
>
> **Ν. Καζαντζάκης**

Δεν είναι λίγες οι φορές που η Θεία Πρόνοια, παρουσιαζόμενη σε κάποιους ανθρώπους (κατ'ανάγκη όχι κοινούς και απλοϊκούς, χωρίς όμως να αποκλείεται κι αυτό) είναι ικανή όχι μόνο ν'αλλάξει ριζικά τη ζωή των ίδιων αλλά να κινήσει εξ αρχής τον τροχό της Ιστορίας. Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι κάπως έτσι παρουσιάστηκε η Θεία Πρόνοια (με τη μορφή της Ελληνικής Τραγωδίας) στον Φρ. Νίτσε, οριοθετώντας και στιγματίζοντας άπαξ δια παντός τον τρόπο σκέψης και δράσης του ενώ αρκετά χρόνια μετά παρουσιάστηκε στον Ν.Καζαντζάκη με τη μορφή του Νίτσε.

Φρειδερίκος Νίτσε
Νίκος Καζαντζάκης
Ο Δάσκαλος κι ο Μαθητής
ή αλλιώς μεταξύ σφύρας και άκμωνος.

Ο Νίτσε γεννήθηκε το 1844, εν μέσω μιας εποχής τεραστίων αλλαγών στην Ηθική και τη σκέψη όλης της Ευρώπης. Ήδη εδώ και λίγα χρόνια έχει λήξει η περιπέτεια του Μ. Ναπολέοντος και είναι φυσικό μετά από κάθε μεγάλο Πόλεμο, οι λαοί εξαντλημένοι, απογοητευμένοι, απαισιόδοξοι, χρειάζοντια στηρίγματα ηθικά για να μπορέσουν να συνεχίσουν τη πορεία τους.

Η Θρησκεία όντως αποτελεί ένα καταφύγιο, μια παρηγοριά, μια ανακούφιση για την καταπονημένη Ευρώπη. Κι όμως κι αυτό το είδωλο, ήδη παρηκμασμένο, διαβιεί τις τελευταίες ώρες του, την ώρα που ένα άλλο

αναεικνύεται με θριαμβευτικό τρόπο: Η Επιστήμη. Όμως και πάλι ο ενθουσιασμός είναι ολιγόχρονος.

Η πτώση, το γκρέμισμα όλων των ειδώλων είχαν σα τραγικό αποτέλεσμα την εμφάνιση ενός ιδιόμορφου φιλοσοφικού πνεύματος: του μηδενισμού, της απόλυτης απαισιοδοξίας, μέγας εκπρόσωπος του οποίου αναδείχθηκε ο Σοπενχάουερ, ο πρώτος διδάσκαλος του Νίτσε. Η ιδέα του μηδενισμού, αληθινά, ποτέ δεν εγκατέλειψε το μυαλό και την καρδιά του Γερμανού φιλοσόφου. Όμως, όπως είπαμε στην αρχή, η μεγάλη αποκάλυψη για τον Νίτσε ήταν η γνωριμία με το Ελληνικό Πνεύμα και ειδικότερα με το Αρχαίο Δράμα. Εφεξής ο αγαθοποιός δαίμων και οδηγός θεός γίνεται ο Διόνυσος, ο Μέγας Τραγικός.

Μέσα στο σκοτάδι της απαισιοδοξίας και του μηδενισμού ο Νίτσε ανακαλύπτει μια Φυλή, την ανώτερη για πολλούς λόγους, η οποία όχι μόνο δεν έχει δηλητηριαστεί από τον μηδενισμό αλλά αντιθέτως ζει κάθε στιγμή με την ίδια ένταση, με την ίδια "πρωτόγονη" ορμή και τις χαρές και τις λύπες της ζωής.

Με την Τραγωδία ο Διόνυσος αναλαμβάνει να μυήσει τον Έλληνα στην ίδια τη Φυσική Νομοτέλεια (την Ανάγκη όπως την ονομάζει ο Καζαντζάκης), η οποία οδηγεί υπερήφανη, αδιάφορη θα λέγαμε και στην ευτυχία και στη δυστυχία.

Είπαμε ότι ο μηδενισμός ποτέ δεν αποδήμησε από τη Νιτσεϊκή σκέψη. Κι αυτό γιατί μια απλή σύγκριση του κόσμου των Ιδεών με το σημερινό (του τότε και του τώρα) μοιραί οδηγεί στην απαισιοδοξία. Οδηγεί στην απόλυτη απόριψη. Και ασφαλώς στην απόφαση για γκρέμισμα, για καταστροφή όλων των ηθικών απ-αξιών που απαρτίζουν το σημερινό κόσμο, αφού δεν υπάρχει κανένα, μα κανένα σημείο επαφής και σύγκλισης.

Ο Νίτσε λοιπόν ίσως ο πρώτος αναρχικός; Με τη σημερινή έννοια όχι. Γιατί ο Νίτσε όχι μόνο καταστρέφει, πυρπολεί, ισοπεδώνει αλλά και οικοδομεί νέα ήθη, νέα σκέψη, νέα δράση.

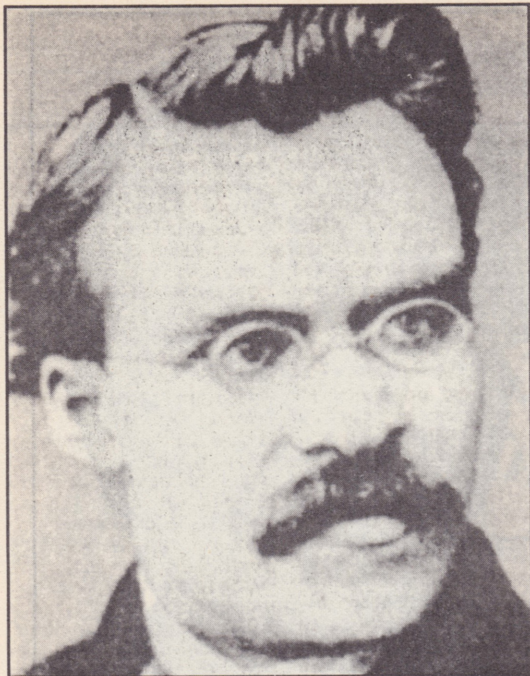
Εδώ η Θεία Πρόνοια παίρνει τη μορφή



του σπαρασόμενου Διονύσου, τη μορφή του Υπερανθρώπου. Στο "Τάδε έφη Ζαρατούστρας" ο Νίτσε κάνει γνωστό τον ερχομό του. Αναγγέλει την εκ βάθρων αλλαγή της νοοτροπίας του ανθρώπου (πόσο τραγικά προφητικός και επίκαιρος για τη σημερινή εποχή). Υπεράνθρωπος σημαίνει υπέρβαση "πέραν του καλού και του κακού" (για να δανειστώ το τίτλο ενός ακόμη βιβλίου του). Υπέρβαση πάνω από την Ηθική και την ανηθικότητα. Ηρωική στάση ζωής. Να γνωρίζεις ότι καμμία θρησκεία δε θα σώσει τον κόσμο, ότι καμμία ψυχή δεν είναι αθάνατη ότι τέλος δεν έχει σημασία η νίκη στη ζωή αλλά ο αγώνας, ο συνεχής και ανελέητος. Να είσαι ικανός να σταθείς στην άκρη του γκρεμού, όπως λέει ο Καζαντζάκης, να κοιτάζεις την άβυσσο και να μη φοβηθείς ούτε για μια στιγμή.

Πράγματι μόνον οι απόλυτα Ηρωικές και Τραγικές Ψυχές μπορούν να επιζήσουν σε μια ζωή χωρίς ψευτοηθικά στηρίγματα και φρούδες ελπίδες.

Και βέβαια ποιά η σχέση του Νιτσεϊκού Ήρωα και Υπερανθρώπου με τον "αγελαίο" μαζάνθρωπο, τον δημοκρατικό αστό, όταν είδωλο του τελευταίου είναι όχι η υπέρβαση



του εαυτού του παρά η ισοπεδωτική ισότητα. Μια ισότητα που δεν υπάρχει πουθενά στη φύση. Μια ισότητα που είναι εφεύρεση των αδυνάτων, των παρηκμασμένων με σκοπό την ανάδειξή τους. Μια ισότητα που στο πολιτικό στίβο εκφράζεται με την καθολική ψηφοφορία, η μόνη πολιτική πράξη σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία. Όχι, αναφωνεί ο Νίτσε, η δημοκρατία είναι το πολίτευμα των ασθενών. Στον Υπεράνθρωπο ταιριάζει η αριστοκρατία, φέροντας στην ταραγμένη εκείνη εποχή, ως αντίλαλος, τα λόγια του Αριστοτέλους και του Πλάτωνος.

Όμως όλη αυτή η παρακμή σε καμμία περίπτωση δεν είναι ανεξήγητη. Η αρχή της παρακμής οριοθετείται από την εισροή του εβραϊκού πνεύματος, του υλισμού, της θεοφοβίας, της έλλειψης καλλιτεχνίας και λυρισμού στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο. Φανταστείτε απλώς πως ήχεισαν αυτά τα λόγια στην Ευρώπη του 19ου και ακόμη περισσότερο του 20ου αιώνα.

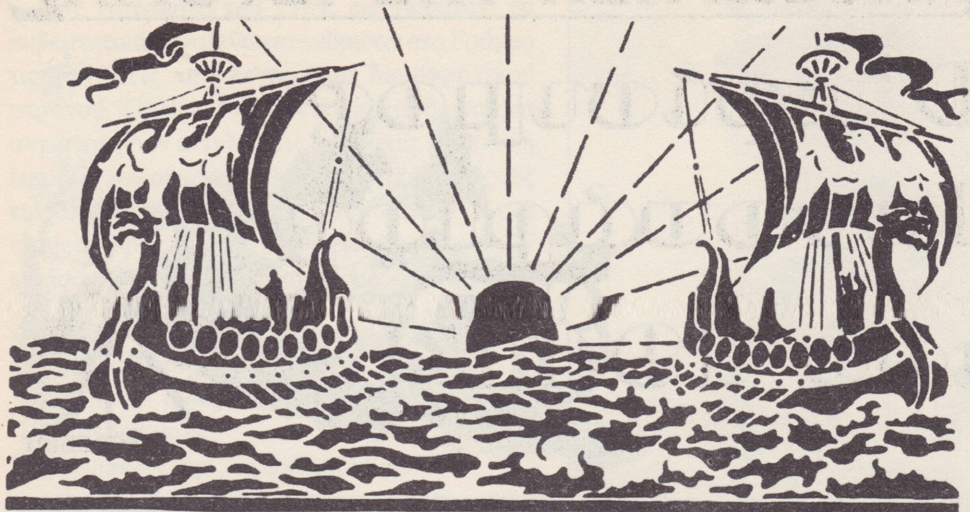
Η γνωριμία του με τον Ριχάρδο Βάγκνερ υπήρξε καταλυτική αλλά και μοιραία. Στην αρχή ο Νίτσε γοητευμένος από τον ήδη Μεγάλο μουσουργό πείστεψε πως στο κέντρο της Ευρώπης επί τέλους θα ξαναγεννηθεί το Ελληνικό Δράμα. Η ασθένεια που τον τυραννάει, σε στιγμές τέτοιας αισιοδοξίας, καταλαγιάζει. Όμως δε θ'αποφύγει το μοιραίο χτύπημα. Ο Βάγκνερ τον "προδίδει". Με τον "Πάρσιφαλ" του κάνει απότομη στροφή προς την χριστιανική παράδοση, κάτι που δίνει τη χαριστική βολή στον Νίτσε. Έκτοτε η υγεία του θα κλονισθεί ανεπανόρθωτα με αποτέλεσμα τον τραγικό και επίπονο θάνατό του σε ηλικία 56 ετών.

Λίγα χρόνια πριν το θάνατό όμως κάπου στην ορεινή Κρήτη γεννιόταν ένας Μεγάλος Έλληνας, ο Νίκος Καζαντζάκης. Μέσα στις επαναστατικές φλόγες της ακόμη σκλαβωμένης Κρήτης στο παιδικό του μυαλό θα χαρακτούν δύο όψεις: το Καλό και το Κακό, ο Έλληνας και ο Τούρκος.

Από πολύ νωρίς θα γνωρίσει τη φιλοσοφία του Νίτσε: "Ποτέ η παρουσία του υπερήφανου αυτού Ευρωπαίου, λέει, που δεν χωρούσε στα σύνορα της Πατρίδας του, και τόσο περιφρονούσε τους "Φιλισταίους" συμπατριώτες του, δεν ήταν τόσο επίκαιρη κι απαραίτητη" ("Ταξιδεύοντας-Αγγλία").

Αφιερώνει ένα μεγάλο κεφάλαιο στην αυτοβιογραφία του - "Αναφορά στον Γκρέκο"- όπου αναφέρεται στον Μεγάλο Αιματοβαμμένο Πολεμιστή. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι η πρώτη μεγάλη εργασία του Κρητικού ήταν η διδακτορική διατριβή του "Ο Φρ. Νίτσε εν τη φιλοσοφία του Δικαίου και της Πολιτείας" (ένα πολύ σπάνιο βιβλίο που θα κυκλοφορήσει σύντομα από τις εκδόσεις ΑΣΚΑΛΩΝ), όπου φαίνεται η τεράστια συμβολή του Γερμανού στο τρόπο σκέψης του Καζαντζάκη, αλλά και στην εν γένει σύγχρονη εθνικιστική κοσμοθεωρία.

Ο Νίκος Καζαντζάκης με την "Ασκητική" του, ένα έργο τόσο μεστό, τόσο τραγικό, τόσο αιματοβαμμένο, κληρονομεί δικαιωματικά θα λέγαμε από τον Νίτσε το δικαίωμα, το καθήκον, να καταστρέψει την ατομικότητα, την ασφάλεια του κάθε αστού. Κηρύττει ένα νέο Σύμβολο της Πίστεως, όπου ο Θεός δεν είναι ο Ιουδαίος Γιαχβέ παρά ο Έλληνας Πολεμιστής, που γελάει



χλευαστικά με κάθε έννοια αδυναμίας, ψευτοηθικής και σάπιας διανόησης.

Ήδη οι τριγμοί, σαν οδυρμοί, από τα έργα του αρχίζουν να ενοχλούν. Με τον "Τελευταίο Πειρασμό" του ο Υπεράνθρωπος παίρνει τη μορφή του Χριστού. Ο Χριστός δεν είναι πλέον ο Γαλιλαίος όπως μας τον διδάσκουν. Είναι ο Μαχητής Άνθρωπος, ο Ήρωας που προς στιγμή δειλιάζει αλλά τελικά η Ανάγκη τον οδηγεί στη θυσία. Ποιός άλλος θα είχε τη δύναμη να παρουσιάσει κατ'αυτόν τον τρόπο τον Χριστό; Εμείς δε θέλουμε σήμερα Θεανθρώπους παρά Ήρωες με πάθη, αδυναμίες, τραγικούς από τη φύση τους.

Στο "Χριστό Ξανασταυρώνεται", επιτίθεται με λύσσα κατά του εκκλησιαστικού κατεστημένου (πόσο τραγικά επίκαιρος αλήθεια) και τελικά τα καταφέρνει. Αφορίζεται. Τι μεγάλη Τιμή!!

Πολλά, πάρα πολλά θα μπορούσαν να λεχθούν για αυτούς τους Ήρωες του Πνεύματος και της Δράσης. Αν μπορούσαν να μας μιλήσουν απ'εκεί που βρίσκονται θα μας έλεγαν να συνεχίσουμε τον Αγώνα μας, την Αιμάτινη Πορεία μας κόντρα σε όλους και όλα. Ο Υπεράνθρωπος δεν έχει εμφανισθεί ακόμα. Ίσως και να μήν τον γνωρίσουμε καν. Όμως θέλει πολύ δουλειά, πολλοί να θυσιασθούν για να γεννηθεί τελικά.
Κι όπως λέει ο Καζαντζάκης:

"Νοιώθω σα να χτυπάμε τα κεφάλια μας στα σίδερα. Πολλά κεφάλια θα σπάσουν. Μα κάποτε θα σπάσουν και τα σίδερα"

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο κρίσιμος Ιανουάριος του 1941



Ασκαλών

Η γνώση του ιστορικού παρελθόντος ενός λαού έχει αναμφισβήτητα μεγάλη σημασία για την χειραγώγηση των μαζών και αποτελεί σε όλες τις περιπτώσεις ένα πρόβλημα πολιτικό. Βέβαια εκεί, που στηρίζονται οι κατά καιρούς διαμορφωτές της ιστορικής αληθείας είναι στην ημιμάθεια ή και αμάθεια των πολλών. Γνώμη του γράφοντος αποτελεί ότι δεν έχει γραφεί ακόμα η πραγματική ιστορία του ελληνισμού κι ότι αυτό θα πρέπει να αποτελεί το πρώτιστο καθήκον ενός εθνικού κράτους, όποτε η μοίρα θελήσει αυτό να δημιουργηθεί. Από τα βάθη της αρχαιότητος μέχρι τις ημέρες μας πολλοί ήρωες έχουν εμφανιστεί ως προδότες ή έχουν λησμονηθεί και αντίθετα πολλοί προδότες υμνούνται σαν ήρωες για ανύπαρκτα κατορθώματα, που ουδέποτε διέπραξαν. Από την άλλη πλευρά δεν πρέπει να παραμελήσουμε να τονίσουμε ότι η Ιστορία είναι μία επιστήμη, που απαιτεί πηγές και μαρτυρίες και να καταδικάσουμε απερίφραστα κάποιους φαιδρούς, δήθεν ιστορικούς, που μιλούν για πράγματα ανυπόστατα, που γίνονται όμως πιστευτά μόνο και μόνο επειδή κολακεύουν τους συμπλεγματικούς στην κακομοιριά τους νεοέλληνες.

Εκεί όμως όπου η διαστρέβλωση έχει πάρει την μορφή πλημμύρας είναι στην νεότερη ελληνική ιστορία και αυτό είναι πράγματι πρωτοφανές, αφού οι αναφορές γίνονται σε γεγονότα σχετικά πρόσφατα για τα οποία υπάρχουν πλήθος μαρτυριών και πηγών.

Σε πρόσφατη τηλεοπτική εκπομπή ο μαρξιστής, όπως δηλώνει, δημοσιογράφος κ. Βασίλης Ραφαηλίδης, εδήλωσε ότι το "ΟΧΙ" του 1940 χωρίς αμφιβολία το είπε ο Μεταξάς κι ότι ο Χίτλερ υπήρξε φιλέλληνας. Την πρωτοφανή αυτή δήλωσή του, που θα έπρεπε να είχε ξεσηκώσει θύελλα διαμαρτυριών την ξεπέρασαν δια της... σιωπής, χωρίς να προβάλουν επιχειρήματα και αντίλογο. Στο παρόν κείμενο θα εξετάσουμε, επιχειρώντας την δική μας "αναθεώρηση" της Ιστορίας, τα γεγονότα ενός κρίσιμου μήνα της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας, τα γεγονότα του Ιανουαρίου του 1941.

Ήταν ο πόλεμος του 1940, ένας πόλεμος κατά του φασισμού;

Τον Αύγουστο του 1949, ως γνωστόν, τα κυβερνητικά στρατεύματα ενίκησαν στο Γράμμο τις δυνάμεις του λεγομένου δημοκρατικού στρατού. Όμως, οι νικημένοι κατόρθωσαν να αντιστρέψουν εντελώς τις συνθήκες και έτσι η Ιστορία, που σήμερα μαθαίνουμε, απηχεί κυρίως την άποψη της αριστεράς. Μέσα στα πλαίσια αυτής ακριβώς της παραποιήσεως των γεγονότων εντάσσεται και το περίφημο "δόγμα" ότι ο πόλεμος της Ελλάδος το 1940 κατά της Ιταλίας ήταν πόλεμος κατά του φασισμού.

Ας δούμε όμως τι γράφει στο ένθετο της "Ελευθεροτυπίας" ο δημοσιογράφος Βαρδιάμπασης την 28η Οκτωβρίου 1999:

"Τι ένωνε τους Έλληνες του '40, ανεξαρτήτως ιδεολογίας και κομματικής τοποθέτησης; Πως ο φασίστας Μεταξάς πολεμάει τις φασιστικές δυνάμεις;".

Αλλά και ο ίδιος ο Ιωάννης Μεταξάς στο ημερολόγιό του γράφει τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

"Η Ελλάς έγινε από τις 4 Αυγούστου κράτος αντικομμουνιστικό, κράτος αντικοινοβουλευτικό, κράτος ολοκληρωτικό, κράτος με βάση αγροτική και εργατική και κατά συνέπεια αντιπλουτοκρατικό".

Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμμία αμφιβολία ότι το καθεστώς της 4ης Αυγούστου ήταν ένα καθεστώς από αυτά, που οι μαρξιστές και οι συνοδοιπόροι τους ονομάζουν "φασιστικά" και το γεγονός αυτό απορρίπτει το δίχως άλλο το επιχείρημα ότι ο πόλεμος του 1940 ήταν ένας πόλεμος ιδεολογικός.

Πριν φτάσουμε όμως στην 28η Οκτωβρίου του 1940 είχαν προηγηθεί πολλά. Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου ήταν ένα καθεστώς, που πλησίαζε ιδεολογικά τόσο στον Γερμανικό εθνικοσοσιαλισμό, όσο και στον Ιταλικό φασισμό. Υπήρχε όμως μία σημαντική διαφορά μεταξύ των καθεστώτων της Γερμανίας και της Ιταλίας και αυτού της Ελλάδος: Ο Χίτλερ και ο Μουσσολίνι είχαν καταστεί ηγέτες των χωρών τους μετά από ένα σκληρό πολιτικό αγώνα και αντιπροσώπευαν ένα μεγάλο μέρος του λαού τους. Ο Μεταξάς, αντίθετα, δεν ξεκίνησε έχοντας στο πλευρό του λαϊκό έρεισμα (λαϊκό έρεισμα που απέκτησε στην συνέχεια) και ο ισχυρός άνδρας του καθεστώτος ήταν ο αγγλόφιλος βασιλεύς Γεώργιος. Ο Ιωάννης



Ο Στρατηγός Πλαστήρας αναφέρει ότι είχε κατορθώσει να επιτύχει την μεσολάβηση της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας για να λήξει η ρήξη μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας.

Μεταξάς δεν πίστευε ότι είναι δυνατόν ποτέ η Γερμανία να αποκτήσει μέσα σε λίγα χρόνια τόσο μεγάλη στρατιωτική ισχύ και για το λόγο αυτό είχε κατ' αρχάς πιστέψει ότι τα γεωστρατηγικά συμφέροντα της Ελλάδος βρίσκονται στο πλευρό της Αγγλίας. Πρώτος υπουργός εσωτερικών του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου ήταν ο Στρατηγός Θεόδωρος Σκυλακάκης, ένας έντιμος και γενναίος αξιωματικός από την Μάνη, ο οποίος πριν το 1936 ήτο ηγέτης ενός μικρού εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος, που είχε τον τίτλο "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΥΡΙΑΡΧΟΝ ΚΡΑΤΟΣ".

Ο Στρατηγός Σκυλακάκης από τις πρώτες ημέρες του καθεστώτος κατάλαβε την μοιραία σύγκρουση που ερχόταν τόσο στο εσωτερικό της Ελλάδος, όσο και στην Ευρώπη γενικότερα. Σύμφωνα με όσα είναι γνωστά είχε κάνει από νωρίς τις επιλογές του και ετοίμαζε ανατροπή του Μεταξά και αλλαγή πλεύσεως στις συμμαχίες της χώρας. Για το λόγο αυτό ο Στρατηγός Σκυλακάκης τον Δεκέμβριο του 1936 αποπέμφθηκε από την κυβέρνηση. Τρεις μήνες μάλιστα, πριν την έκρηξη



Τον Σεπτέμβριο του 1936 ο υπουργός Προπαγάνδας του Γ΄Ράϊχ, Γιόζεφ Γκαίμπελς επισκέπτεται την χώρα μας και συναντείται με τον Ιωάννη Μεταξά.

του πολέμου και συγκεκριμένα τον Ιούνιο του 1940 διετάχθη ο εκτοπισμός του, ενώ για την Ιστορία πρέπει να αναφέρουμε ότι σκοτώθηκε πολεμώντας τους κομμουνιστές, που είχαν πολιορκήσει την κατοικία του, τον Δεκέμβριο του 1944.

Επανερχόμενοι, λοιπόν, σε όσα αναφέραμε προηγουμένως το καθεστώς της 4ης Αυγούστου παρ' όλον τον φιλο-φασιστικό χαρακτήρα του είχε αγγλόφιλη κατεύθυνση. Το 1938 μάλιστα, η Ελλάς θέλησε να ζητήσει αγγλικές εγγυήσεις βλέποντας την επερχόμενη πολεμική σύρραξη. Αυτό όμως, που δεν γνωρίζει ο λαός είναι ότι η Αγγλία αρνήθηκε να μας δώσει τις εγγυήσεις αυτές! Ο λόγος μάλιστα για τον οποίον υπήρξε αυτή η άρνηση φαντάζει εξωφρενικός: αρνήθηκε να εγγυηθεί την εδαφική μας ακεραιότητα γιατί δεν ήθελε να δυσαρεστήσει την Ιταλία! Φαίνεται πως οι άγγλοι από το 1938 ακόμη είχαν αντιληφθεί ότι η Ιταλία, την οποία ήλεγχαν ασφυκτικά μέσω της Ιντέλιτζενς Σέρβις και του παλατιού, ήταν πιο χρήσιμη σαν εχθρός, παρά σαν σύμμαχος!

Την 28η Οκτωβρίου 1940, ως γνωστόν, η Ιταλία εκήρυξε τον πόλεμο κατά της Ελλάδος, εξυπηρετώντας απόλυτα τα αγγλικά σχέδια για δημιουργία βαλκανικού μετώπου και κατακερματισμού των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων. Ο Ιωάννης Μεταξάς είπε το περίφημο "ΟΧΙ" της ελληνικής ιστορίας και ο γενναίος στρατός μας έγραψε σελίδες δόξης στα αιματοβαμμένα βουνά της Βορείου Ηπείρου. Αυτό όμως, που δεν γνωρίζει ο ελληνικός λαός είναι ότι ο πόλεμος μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας δεν σήμανε ταυτόχρονα την έναρξη εχθροπραξιών μεταξύ Ελλάδος και Γερμανίας. Μάλιστα, στην έκθεση του Γερμανού Πρέσβη στην Αθήνα πρίγκηπος Φον Έρμπαχ, έκθεση απόρρητη,γραμμένη λίγες μόνον ημέρες μετά την έναρξη του πολέμου και συγκεκριμένα στις 15 Νοεμβρίου 1940, ευθέως κατηγορείται η Ιταλία ότι με την επίθεσή της κατά της Ελλάδος εξυπηρετεί τα σχέδια των Άγγλων. Στην ίδια επίσης έκθεση αναγνωρίζονται και τα ιστορικά δίκαια της Ελλάδος στην Βόρειο Ήπειρο. Η Ελλάς, ως γνωστόν, απώθησε τις Ιταλικές δυνάμεις και κατόρθωσε να απελευθερώση την ελληνική γη της Βορείου Ηπείρου.

Την 6η Δεκεμβρίου απελευθερώνονται οι

Άγιοι Σαράντα, ενώ στις 8 Δεκεμβρίου η Ελληνική Σημαία κυματίζει στο Αργυρόκαστρο.

Ο κρίσιμος Ιανουάριος του 1941

Δέκα Ιανουαρίου 1941, ο Ελληνικός Στρατός καταλαμβάνει την Κλεισούρα. Ο πόλεμος στην Αλβανία μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας έχει κριθεί και ήδη υπάρχουν οι πρώτες αναγνωριστικές κρούσεις στην ελληνική κυβέρνηση από Γερμανικής πλευράς για ανακωχή μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας και τοποθέτηση Γερμανικών δυνάμεων μεταξύ Ελληνικών και Ιταλικών στρατευμάτων και με ταυτόχρονη αναγνώριση του κυριαρχικού δικαιώματος της Ελλάδος στην Βόρειο Ήπειρο. Οι Γερμανοί επιθυμούν διακαώς μια τέτοια εξέλιξη, όχι βέβαια από φιλελληνισμό, γιατί τα αισθήματα είναι τα τελευταία που παίζουν ρόλο στις αποφάσεις των ηγετών των κράτων, αλλά γιατί θέλουν απερίσπαστοι να προχωρήσουν στην επιχείρηση "Μπαρμπαρόσα", στην επιχείρηση, δηλαδή, κατά της Ρωσσίας, που ήδη έχει σχεδιαστεί από το γερμανικό επιτελείο. Έχει γραφεί ότι, τις ημέρες εκείνες του Ιανουαρίου του 1941, είχε επισκεφθεί την Ελλάδα ο ίδιος ο επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών της Γερμανίας, ναύαρχος Φον Κανάρης και ότι την γερμανική πρόταση έβλεπε με πνεύμα κατανοήσεως και ο ίδιος ο Ιωάννης Μεταξάς. Αυτό για τον απλούστατο λόγο ότι μια τέτοια εξέλιξη θα ήταν αναμφισβήτητα επ' αγαθώ των ελληνικών συμφερόντων. Υπάρχει όμως μία άλλη μαρτυρία, που δεν είναι εύκολο να αμφισβητηθεί, η μαρτυρία του θρυλικού "Μαύρου Καβαλάρη" του μετώπου της Μικράς Ασίας, του Στρατηγού Νικολάου Πλαστήρα.

Λίγους μήνες μετά την αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων από την Ελλάδα και συγκεκριμένα στις 5 Απριλίου του 1945, κυκλοφορεί η εφημερίδα "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ" με μία πρωτοφανή αποκάλυψη: είναι η επιστολή του Στρατηγού Νικολάου Πλαστήρα με ημερομηνία 15 Ιουλίου 1941, προς τον πρεσβευτή της Ελλάδος στο Βισύ της Γαλλίας. Στην επιστολή του αυτή ο θρυλικός Στρατηγός κατηγορεί την κυβέρνηση του αγγλόφιλου Γεωργίου για την εμπλοκή της Ελλάδος στον πόλεμο κατά της Γερμανίας το 1941. Το "ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΜΑ"





Η απελευθέρωση της Κορυτσάς (επάνωνω), αλλά και ολόκληρης της Βορείου Ηπείρου, ήταν αναμφισβήτητα μια χρυσή σελίδα της ελληνικής ιστορίας και έργο του καθεστώτος του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου.

είναι μια εφημερίδα που δεν υπήρχε πριν το πόλεμο και κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στη διάρκεια της κατοχής παράνομα με την βοήθεια Άγγλων πρακτόρων. Στην επιστολή του αυτή ο Πλαστήρας αναφέρει ότι είχε κατορθώσει να επιτύχει την μεσολάβηση της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας για να λήξει η ρήξη μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας. Μετά την δημοσίευση της επιστολής αυτής ο τότε πρωθυπουργός (το 1945) Πλαστήρας αναγκάζεται σε παραίτηση. Σχετικά με την επιστολή Πλαστήρα, ο Αλέξανδρος Ζαούσης στο βιβλίο του "Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ" αναφέρει:

"Κρινόμενη με το σημερινό πρίσμα η επιστολή Πλαστήρα δεν περιείχε τίποτε το "προδοτικό". Απλώς βρισκόταν, όπως λέχθηκε, σε αντίθεση με το πνεύμα του 1940-1941".

Υπήρξε, λοιπόν, πέραν πάσης αμφισβητήσεως γερμανική πρόταση για ανακωχή μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας. Η ιστορία βέβαια, δεν γράφεται με υποθέσεις, αλλά είναι προφανές ότι η μη εμπλοκή της χώρας μας το 1941 σε πόλεμο με την Γερμανία είναι βέβαιον πως θα σήμαινε για την Ελλάδα την αποφυγή της κατοχής της χώρας και ακόμη περισσότερο της αδελφοκτόνου σφαγής των ετών 1944-1949.

Ποιοί ήσαν αυτοί όμως, οι οποίοι είχαν κάθε λόγο να μην θέλουν την αποδοχή εκ μέρους της Ελλάδος της γερμανικής προτάσεως ανακωχής; Δεν χρειάζεται ούτε ευφυϊα ούτε φιλοσοφία για να το αντιληφθεί κανείς. Ήσαν οι Άγγλοι, οι οποίοι έβλεπαν τα σχέδιά τους στα βαλκάνια να αποτυγχάνουν. Σε έκθεση του Foreign Office, έκθεση των αρχών του Ιανουαρίου του 1941, αναφέρονται τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

"Μπορεί να αποδειχθεί δύσκολο να κάνουμε τους Έλληνες να κηρύξουν τον πόλεμο στην Γερμανία εάν η Γερμανία πρώτα δεν προχωρήσει σε κάποια επιθετική ενέργεια. Φαίνεται, επομένως, ότι στόχος μας πρέπει να είναι να κάνουμε τους Γερμανούς να προβούν σε μια τέτοια ενέργεια. Αυτό θα είναι πιθανότερο εάν εδραιωθούμε γερά στην Ελλάδα. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να προχωρήσουμε το ζήτημα των αεροδρομίων το συντομότερο δυνατόν".

Στις 13 Ιανουαρίου του 1941 φθάνει στην Ελλάδα ο Άγγλος στρατηγός Ουέηβελ. Αμέσως μετά την άφιξή του προτείνει την αποστολή στο μέτωπο της Βορείου Ηπείρου ενός αγγλικού



Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου ήταν ένα καθεστώς, που πλησίαζε ιδεολογικά τόσο στον Γερμανικό εθνικοσοσιαλισμό, όσο και στον Ιταλικό φασισμό.

συντάγματος αντιαεροπορικών και αντιαρματικών όπλων. Ο Ιωάννης Μεταξάς αρνείται την προσφορά χωρίς εξηγήσεις, ενώ ο στρατηγός Παπάγος (που δεν ακολούθησε τον Γεώργιο στην Μέση Ανατολή...) ζητεί την αποστολή τουλάχιστον εννέα μεραρχιών με ισχυρή αεροπορική κάλυψη. Ο Ουέηβελ ανταπαντά ότι μπορεί να διαθέσει... δύο μόνο μεραρχίες!

Ο Μεταξάς του λέγει ότι το μόνο που μπορεί να επιτύχει με τις δύο αγγλικές μεραρχίες είναι να επισπεύσει την γερμανική επίθεση. Η διπλωματική πίεση από το Λονδίνο είναι αφόρητη. Κάτω από την πίεση αυτή, πίεση που έχει την συμπαράσταση του περιβάλλοντος του Γεωργίου, ο Μεταξάς αναγκάζεται να δηλώσει επίσημα στις 18 Ιανουαρίου 1941, ότι θα δεχθεί την αποβίβαση αγγλικών στρατευμάτων, μόνον όταν οι Γερμανοί διαβούν τον Δούναβη και εισέλθουν στην Βουλγαρία. Αυτή ήταν και η τελευταία πολιτική πράξη του πρωθυπουργού της νίκης Ιωάννου Μεταξά.

Στις 5 Σεπτεμβρίου 1941 ο Στρατάρχης των βρετανικών δυνάμεων της Μέσης Ανατολής σερ Άρτσιμπαλ Ουέηβελ υποβάλει την επίσημη έκθεσή του στον Τσώρτσιλ. Στην έκθεσή του αυτή, που είδε το φως της δημοσιότητος τον Ιούλιο του 1946, ο Άγγλος στρατηγός αναφέρει την αρνητική στάση της κυβερνήσεως Μεταξά και του Στρατηγού Παπάγου. Μάλιστα, λέγει ότι με απόφαση της κυβερνήσεως Μεταξά απαγορεύτηκε να δοθεί δημοσιότητα στην επίσκεψή του στην Αθήνα, καθώς και ότι υπήρξε άρνηση στην διατυπωθείσα επιθυμία του να επισκεφθεί το μέτωπο.

Έτσι, φθάσαμε στις 29 Ιανουαρίου 1941 και στον πολύ περίεργο θάνατο του πρωθυπουργού της χώρας Ιωάννου Μεταξά, έναν θάνατο για τον οποίον πολλοί λίγοι έχουν μιλήσει και κανείς δεν θέλησε να πει όλη την αλήθεια, ακόμη και από τα πρόσωπα του στενού του περιβάλλοντος. Ο λόγος προφανής: Το δίκαιον των νικητών γνώριζε να ανταμοίβει αυτούς που σιωπούσαν και γνώριζε να τιμωρεί αυτούς που μιλούσαν.

Αντί επιλόγου

Τρεις μόλις μήνες μετά τον θάνατο του Μεταξά και αφού στις 6 Απριλίου 1941 η Γερμανία κήρυξε τον πόλεμο στην Ελλάδα ο ελληνικός στρατός αναγκάζεται να συνθηκολογήσει. Στις 20 Απριλίου 1941 ο Στατηγός Τσολάκογλου υπογράφει με τον Γερμανό Στρατηγό των Ες-Ες Ζέπ Ντήτριχ το σύμφωνο της συνθηκολογήσεως. Στο πρώτο σύμφωνο της συνθηκολογήσεως, που υπεγράφη, όπως αναφέρει στο βιβλίο του "ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΗ" ο κ. Δημοσθένης Κούκουνας, προβλέπετο να τοποθετηθούν μεταξύ των Ελληνικών και Ιταλικών δυνάμεων Γερμανικά στρατεύματα και η Ελλάδα να παραμείνει ελεύθερη. Το σύμφωνο αυτό κατόρθωσαν να μην τηρηθεί οι Ιταλοί με την αιτιολογία ότι ήτο συμφωνία μεταξύ δύο Στρατηγών και ότι ο Τσολάκογλου δεν αντιπροσώπευε παρά μόνον τις ένοπλες δυνάμεις. Όμως, πριν πάει να υπογράψει το σύμφωνο αυτό ο Στρατηγός Τσολάκογλου είχε δεχθεί την συμβουλή του τότε Μητροπολίτου Ιωαννίνων και μετέπειτα Αρχιεπισκόπου Αθηνών, Σπυρίδωνος Βλάχου, να υπογράψει την συνθηκολόγηση σαν εκπρόσωπος επαναστατικής κυβερνήσεως των Ελλήνων, συμβουλή που δεν ακολούθησε.

Το 1945 οι ήρωες της Αλβανίας Τσολάκογλου, Κατσιμήτρος και Μπάκος κατεδικάστηκαν ως ...δοσίλογοι, ενώ αντίθετα, κατά τραγικήν ειρωνεία της Ιστορίας, εδοξάσθησαν σαν... ελευθερωτές(!!!) οι κομμουνιστές, που είχαν την περίοδο, που ο ελληνικός στρατός έγραφε χρυσές σελίδες δόξης παίξει έναν αναμφισβήτητα εθνικά ύποπτο ρόλο.

Τον Μάιο του 1941, ως γνωστόν, ο βασιλεύς Γεώργιος κατέφυγε στη Μέση Ανατολή. Εκεί κατέφυγε κι ο υπουργός ασφαλείας του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου Κωνσταντίνος Μανιαδάκης, τον οποίο φρόντισαν στην συνέχεια οι Άγγλοι να εξορίσουν στην Αργεντινή, απ' όπου επέστρεψε στην Ελλάδα στα τέλη της δεκαετίας του '40.

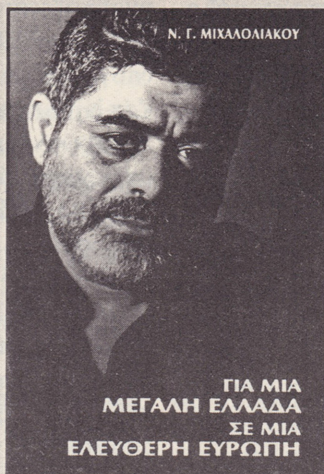
Ο Κωνσταντίνος Μανιαδάκης μετά τον πόλεμο ήταν για ένα διάστημα βουλευτής του κόμματος της ΕΡΕ και είναι γνωστό ότι ουδείς τολμούσε να του αντιμιλήσει στη Βουλή για τον απλούστατο λόγο ότι κατείχε τα ένοχα μυστικά όλων! Το 1968, ο Κωνσταντίνος Μανιαδάκης πέθανε.
Το αρχείο του όμως,που απ' οτι λέγεται ήταν αρκετά ...πλούσιο, δεν βρέθηκε ποτέ!

Κυκλοφορούν από τις εκδόσεις ΑΣΚΑΛΩΝ



ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ
Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Η ιστορία της δράσεως του Λαϊκού Εθνικιστικού Κινήματος στην πενταετία 1993-1998

4.000 δρχ



ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ
Ν.Γ. Μιχαλολιάκου Β΄ Έκδοση
Το βιβλίο που εκδόθηκε στα 1992 με αφορμή το Β' Συνέδριο της "Χρυσής Αυγής", εξαντλήθηκε αμέσως και επανακυκλοφορεί συμπληρωμένο με αναφορά στις σύγχρονες πολιτικές εξελίξεις.

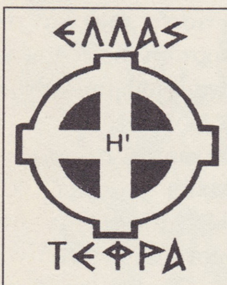
2.500 δρχ



ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
Γεωργίου Γρίβα-Διγενή
Για πρώτη φορά στην Ελλάδα δημοσιεύονται τα άρθρα του θρυλικού Διγενή από την εφημερίδα των Χιτών την περίοδο 1947

2.500 δρχ

Μπλούζες









3.500 δρχ



4.000 δρχ

CD με Ελληνικά Εμβατήρια

Ύμνος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
Συνέδριο ΕΟΝ
Ύμνος 4ης Αυγούστου
Ευζωνάκι
Κλέφτικο
Ορθό το Λάβαρο
Μακεδονία
Εμβατήριο του Μακρυγιάννη
Ψηλά στο μέτωπο
Ο ναύτης του Αιγαίου
Παιάνας
Περνούν στρατιώτες
Σκέπασε μάνα σκέπασε
Περνάει ο στρατός
ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Σημαίες

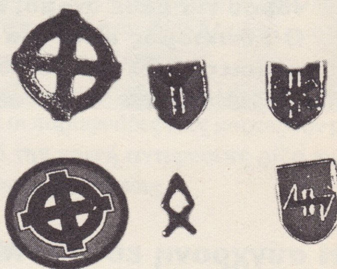


1 μέτρο x 70 εκ.
3.500 δρχ.



Παλαιά περιοδικά
«ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»
1.000 δρχ.

Κονκάρδες



1.200 δρχ

Για παραγγελίες

ΕΠΙΤΑΓΕΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΥΣΟΥΜΒΡΗΣ
Τ.Θ. 8346 ΟΜΟΝΟΙΑ
Τ.Κ. 10010 ΑΘΗΝΑ

τηλέφωνο (01) 5225129

Για μια ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ του ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

Ιδωμένος ως πολιτικό κίνημα, ως σύλληψη του ανθρώπινου νου και ως κοινωνικό προϊόν, ο Εθνικισμός δεν αποτελεί φιλοσοφικό σύστημα, ούτε και θρησκευτικό δόγμα. Σκοπός του δεν είναι να επιβάλει μιαν αυστηρή θεώρηση όλων των μορφών της ύπαρξης. Για αυτούς που μοιράζονται τις ιδέες και τα ιδανικά του Εθνικισμού δεν υπάρχει, ακόμη, εθνικιστική "βίβλος", ένα εγχειρίδιο, ένα ιερό βιβλίο που να έχει ή να επιχειρείται να αποκτήσει ισχύ νόμου για κάθε άτομο, σε κάθε τόπο και κάθε εποχή.
Ο Εθνικισμός είναι μια διδασκαλία ανοιχτή. Αυτή είναι η δύναμή του, αυτή κάποιες φορές και η αδυναμία του.

της Ε.Χ.Παππά

Η σύγχρονη εθνικιστική σκέψη

Εκ πρώτης όψεως θα έλεγε κανείς ότι ο Εθνικισμός αδιαφορεί για τα μεγάλα φιλοσοφικά ζητήματα, τουλάχιστον όπως αυτά έχουν προσδιοριστεί τις τελευταίες δεκαετίες του αιώνα μας. Δεν είναι όμως αλήθεια. Αυτό που πράγματι συμβαίνει είναι ότι ο Εθνικισμός δεν επιβάλλει τις δικές του απαντήσεις. Συνδιαλέγεται με τον Εθνικιστή θεωρώντας τον ισάξιο διαμορφωτή του ιστορικού γίγνεσθαι, και του ζητά να το πραγματώσει κάθε στιγμή.

Επομένως οι Εθνικιστές μέσα από την ίδια μας τη σκέψη αντιλαμβανόμαστε και απαντούμε στα ερωτήματα που απασχολούν τον άνθρωπο.

Εθνικιστική φιλοσοφία ή θρησκεία δεν υπάρχει, υπάρχει όμως εθνικιστικός τρόπος σκέψης που δεν απαιτεί μεσσίες, τίτλους και ντοκτοράτα, και με τον οποίο μπορούμε όλοι να προσεγγίζουμε τις μεγάλες πραγματικότητες της ζωής και του θανάτου στις διάφορες μορφές και εκφράσεις τους, την Ιστορία, τη Φυλή, τον Πολιτισμό, την Κοινωνική Ζωή, την ατομική Ηθική.

Παρ' ότι η Εθνικιστική σκέψη είναι εκπεφρασμένη από τους αρχαίους χρόνους, είναι αλήθεια ότι η σύγχρονη ευρωπαϊκή εθνικιστική πολιτική παρουσία δεν έχει βρει τους εκφραστές της σε συνάρτηση με τα ζητήματα που αναφέραμε, σε έκταση και μορφή παρόμοια με αυτή άλλων

μεγάλων δογμάτων, του Χριστιανισμού, του Μαρξισμού ή του Φιλελευθερισμού.

Οι συγγραφείς που εκφράζουν σε αρκετά ικανοποιητικό βαθμό κάποιες από τις θέσεις του Εθνικισμού, βρίσκονται συχνά αυτοπεριορισμένοι στο κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο της εποχής τους, και στα ιδιαίτερα προβλήματά της.

Κάποια έργα, όπως το "Αυγό του Κολόμβου" και το "Τι είναι Φασισμός" του Μπαρντές, ή η πλούσια βιβλιογραφία του Ιωνος Δραγούμη, είναι αντιπροσωπευτικά του τρόπου σκέψης του Εθνικισμού, αλλά περιορίζονται στην αμφισβήτηση ενός συγκεκριμένου ιστορικού πλαισίου.

Κάποια άλλα, όπως τα έργα του Αλαίν ντε Μπενουά, για παράδειγμα, αφήνουν στον αναγνώστη μιαν επίγευση εθνικιστικού πνεύματος, γι' αυτό και χρησιμοποιούνται από κάποιους εθνικιστικούς κύκλους, στην πραγματικότητα όμως η "συντηρητική επανάσταση" που ευαγγελίζονται, δεν είναι παρά ένα λίφτινγκ της παλαιοδεξιάς με την οποία ο Εθνικισμός δεν έχει καμία ιδεολογική συνάφεια.

Σε αντίθεση με τα κυρίαρχα δόγματα που ρυθμίζουν την πολιτική ζωή των ευρωπαϊκών εθνών τα τελευταία διακόσια χρόνια, ο Εθνικισμός δεν επιχειρεί να οργανώσει τη ζωή των ανθρωπίνων κοινοτήτων, των κοινωνιών ή των εθνών, με βάση κανόνες δικής του εφευρέσεως που έχει καθορίσει ως θέσφατα.

Η πρακτική των κυρίαρχων ρευμάτων

Οι μαρξιστές, επί παραδείγματι, θέλουν (ή τουλάχιστον ήθελαν) να ποδηγετήσουν το ιστορικό γίγνεσθαι κατά τρόπον ώστε να διαμορφώσουν τους λαούς σε "αταξικές" κοινωνίες. Οι φιλελεύθεροι προωθούν τις οικονομικές μεθόδους τους, αδιάφοροι για τις κοινωνικές συνέπειές τους, αφού υπέρτατη αξία του φιλελευθερισμού είναι η "ελεύθερη" οικονομία της αγοράς. Οι χριστιανοί πάλι έχουν ως σκοπό την προετοιμασία της "άνω Ιερουσαλήμ" δια συγκεκριμένων κανόνων συμπεριφοράς που επιβάλλουν μέσω ορισμένων "θεόπνευστων" βιβλίων τους στους πιστούς.

Οι "δημοκράτες", όπως αυτοχαρακτηρίζονται τουλάχιστον τα περισσότερα πολιτικά κόμματα του πολιτικού κατεστημένου και οι μάζες των ψηφοφόρων που τα ακολουθούν, θεωρούν τη δημοκρατία (που όπως την αντιλαμβάνονται, μάλλον οχλοκρατία είναι), ως το απόλυτο αγαθό, αναμφισβήτητο και απαραβίαστο κριτήριο των πάντων. Στην πραγματικότητα η σύγχρονη "δημοκρατία" των κομμάτων και των οργανώσεων του κρατούντος συστήματος, δεν είναι παρά η πλατφόρμα ενός υπερθεάματος που η πραγματική της όψη χάνεται πίσω από την νέφωση των βεγγαλικών και των πολύχρωμων καπνογόνων που ρίχνονται στη σκηνή για να καθηλώσουν τον εκστασιασμένο από την προσδοκία της επόμενης, ακόμη πιο εντυπωσιακής ατραξιόν, όχλο.

Φιλελευθερισμός και Κομμουνισμός, Χριστιανισμός και Ιουδαϊσμός, ρεύματα "πολιτικώς ορθά" που όμως ως αφετηρία τους έχουν αυθαίρετα προσδιορισμένες φιλοσοφικές, θρησκευτικές ή οικονομικές αρχές μέσα στις οποίες προσπαθούν να καλουπώσουν τον Άνθρωπο για να τον φέρουν στα μέτρα τους.

Εντασσόμενος κανείς σε κάποιο από τα παραπάνω συστήματα καθορισμού της ζωής του, είναι δύσκολο να απεγκλωβιστεί. Γιατί, ακόμη και αν αποδεικνύαμε σε έναν "Δημοκράτη", "Μαρξιστή", κ.λ.π., ότι προκειμένου να επιλυθεί κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο ένα συγκεκριμένο πρόβλημα που απασχολεί το Λαό, χρειάζεται να χρησιμοποιηθούν μέθοδοι διαφορετικές από τις δικές του, διότι οι δικές του οδηγούν το Λαό στην καλύτερη περίπτωση σε αδιέξοδο, ο Δημοκράτης, ο Μαρξιστής, ο Χριστιανός, θα υπερθεμάτιζε των δικών του ιδεολογημάτων και αντιλήψεων, όχι επειδή θα πίστευε ότι είναι ορθές αλλά γιατί γι' αυτόν η "Δημοκρατία" κ.ο.κ., είναι δογματικά ιερή, βρίσκεται στο απυρόβλητο, δεν δέχεται καμία μετατροπή, ούτε καν αμφισβήτηση.

"Μαρξιστές", "Δημοκράτες", "Φιλελεύθεροι", "Χριστιανοί" και οι παραφυάδες τους μαρτυρούν με τον τρόπο αυτό την κοινή αντιφυσική ρίζα των ιδεολογιών και των πιστεύω τους.

Ο εθνικισμός, η ιδεολογία της φύσης

Αν υπάρχει ένας θεμελιώδης και δοκιμασμένος στο πέρασμα των χιλιετηρίδων νόμος που γνώρισε το ανθρώπινο είδος από τον καιρό της εμφάνισής του σ' αυτόν τον πλανήτη, είναι αυτός της κίνησης. Είναι λοιπόν όχι μόνον ψευδή και άτοπα αλλά και αντιφυσικά τα επιχειρήματα τα οποία παραθέτουν όλες οι κυρίαρχες ιδεολογίες της εποχής μας. Η "σταθερότητα" με την οποία πιπιλίζουν το μυαλό των μαζών, δεν υπήρξε, δεν υπάρχει, και ούτε πρόκειται να υπάρξει. Ακόμη και αν κάποιες από αυτές αισθάνονται τώρα ότι είναι κυρίαρχες και ότι οι συνθήκες που έπλασαν προκειμένου να

κυριαρχήσουν επί των λαών είναι " σταθερές ", είτε αυταπατώνται είτε εξαπατούν τους λαούς ή ίσως και τα δυο.

Για τον Εθνικισμό, κανένα από τα ανθρώπινα κατασκευάσματα δεν είναι απόλυτα Ιερό.

Όλες οι τωρινές κυρίαρχες τάσεις που προαναφέραμε εμφανίστηκαν σε κάποιο χρονικό σημείο στη ζωή των Λαών, εκφράστηκαν από κάποιους φιλοσόφους και συγγραφείς από τον Παύλο ως τον Μαρξ και έχουν πάρει σήμερα μια κάποια μορφή.

Ο Εθνικισμός και οι Εθνικιστές, από την άλλη, δεν γνωρίζουν τέτοιους περιορισμούς. Γι' αυτό και δηλώνουμε πρόθυμοι να στηρίξουμε ανάλογα με τον τόπο, το χρόνο και τις συγκυρίες, τα μέσα εκείνα με τα οποία τη δεδομένη στιγμή μπορούν να προασπισθούν καλύτερα τα συμφέροντα της Εθνικής Κοινότητας, του Συνόλου του Λαού, ώστε να εκπληρώσει εκ νέου το ιστορικό του πεπρωμένο.

Επομένως, από την άποψη του προσδιορισμού των μέσων, άρα και της πολιτικής οργάνωσης, ο Εθνικισμός είναι πραγματιστής.

Θα αναρωτηθεί ίσως ο αναγνώστης, πώς είναι δυνατόν να είναι κάποιος πραγματιστής και να μιλά ταυτόχρονα για ιστορικό πεπρωμένο ή να στηρίζει στο πλαίσιο των Ιδεών του την έννοια του καθήκοντος.

Η πραγματικότητα του παρελθόντος

Έχοντας αποδεχθεί την κίνηση ως θεμελιώδη κανόνα της ανθρώπινης ύπαρξης, είναι προφανές ότι το μόνο πραγματικό στοιχείο στη ζωή των ανθρωπίνων κοινωνιών είναι το παρελθόν τους. Κάποια σημεία του παρελθόντος μπορεί να μας διαφεύγουν διότι δεν έχουμε αυτή τη στιγμή πρόσβαση στις πληροφορίες που θα μπορούσαν να τα διευκρινίσουν, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία δεν υπάρχουν, ακριβώς επειδή έχουν ήδη υπάρξει.

Το μέλλον υπόκειται στον κανόνα της κινήσεως. Το παρόν είναι η κίνηση που διαρκώς πραγματοποιείται και αδιαλείπτως μετατρέπεται σε παρελθόν. Εάν επομένως μπορούμε να είμαστε για κάτι πραγματιστές, αυτό είναι το παρελθόν του Λαού μας, τα γεγονότα, οι πράξεις που σημάδεψαν την πορεία του και τα χαρακτηριστικά του.

Η πάλη των τάξεων, αντίθετη στη φύση

Για τους μαρξιστές και τους χριστιανούς, τους δημοκράτες και τους φιλελεύθερους, για τα κυρίαρχα συστήματα ή ιδεολογικά ρεύματα της εποχής που απευθύνθηκαν και απευθύνονται στο προλεταριάτο, κοινωνικό, οικονομικό ή φυλετικό, και επεχείρησαν να μετατρέψουν τους λαούς σε "πιστούς", "καταναλωτές", "ψηφοφόρους", σε κάτι τέλος πάντων μαζικό και πάντως διαφορετικό από αυτό που είναι θεμελιωδώς παραδεκτό ότι είναι, παραδείγματος χάριν, φυλετικά λευκός, γεωγραφικά ευρωπαίος, κ.ο.κ., κοινός παρονομαστής είναι η παραδοχή ή και η επιδίωξη του Διεθνισμού, με άλλα λόγια η ανατροπή της δια της φυσικής κινήσεως επιτευχθείσας δια των αιώνων πραγματικότητος.

Για τα σχήματα του κρατούντος συστήματος αξιών, σημασία έχει όχι το ποιος είσαι, αλλά το τι δουλειά κάνεις, αν είσαι, δηλαδή επιχειρηματίας, εμποροϋπάλληλος, λογιστής, εργάτης, κ.λ.π.

Αν είσαι επιχειρηματίας θα συνδιαλλαγείς με το forum των επιχειρηματιών, θα σκεφθείς και θα δράσεις ως επιχειρηματίας. Αν πάλι είσαι εργάτης, πρέπει να σκέφτεσαι και να δρας σύμφωνα με τα όσα προσδιορίζει για τη φράξια σου το σύστημα. Αν όμως αύριο αλλάξεις ιδιότητα, κερδίσεις π.χ. το λαχείο και γίνεις επιχειρηματίας, αυτομάτως θα αλλάξεις και τρόπο του οράν και του φέρεσθαι.

Μπορείς να είσαι πακιστανός ή κορεάτης, μπουργκινοφασίτης ή γερμανός. Σημασία καμία. Εκείνο που μετρά είναι αν είσαι μαρξιστής, χριστιανός, κ.λ.π. Αυτό σε προσδιορίζει, αυτό γίνεται η δεύτερη προσωπικότητά σου, με βάση αυτό θα είσαι "δικός τους" ή "απ' τους άλλους".

Τον αποφασιστικό ρόλο παίζει δηλαδή η φράξια, τα συμφέροντα και οι σκοποί της. Αλλάζοντας φράξια, αλλάζεις απαραιτήτως κι εσύ. Η ιδεολογικοπολιτική διαφοροποίηση σε απομακρύνει από αυτό που είσαι μέσα στο περιβάλλον στο οποίο γεννιέσαι: ίσος με τους ίδιους σου.

Ο εθνικισμός από την πλευρά του, αναγνωρίζει την ύπαρξη του Ανθρώπου, τις ικανότητες και τις αδυναμίες του, με δυο λόγια τη διαφορετικότητά του, όπως ακριβώς συμβαίνει με όλα τα έμβια όντα. Για τον εθνικισμό, ο Άνθρωπος είναι αναπόσπαστο μέρος του Όλου. Κι αν λέγοντας Άνθρωπος εννοούμε το Άτομο, τότε και οι ομάδες που συγκροτούν τα Έθνη, έχουν κατ' αντιστοιχία τις ιδιαιτερότητες, τα χαρίσματα και τις αδυναμίες τους.

Είμαστε ίσοι, όχι όμοιοι

Η ισότητα των ανθρώπων όπως την εννοούν και την υποβάλλουν οι μαρξιστογενείς, στην πραγματικότητα δεν υπάρχει, για δύο λόγους. Πρώτον, διότι δεν θεωρούν ίσους συνομιλητές όσους δεν συμφωνούν μαζί τους. Δεύτερον διότι η "ισότητα" όπως τέλος

πάντων την προβάλλουν, δεν είναι ισότητα αλλά ταύτιση. Λέγοντας ίσοι, εννοούν στην πραγματικότητα "ίδιοι".

Αυτό βέβαια είναι δόγμα εντελώς αφύσικο, αφού τίποτε που δημιουργεί η Φύση δεν είναι ακριβές αντίγραφο του άλλου. Είναι ένα δόγμα που παραπέμπει άμεσα στην Ιουδαιοχριστιανική αντίληψη της "πτώσεως" του Ανθρώπου σύμφωνα με την οποία όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι απέναντι στο "Θεό" επειδή είναι δημιουργημένοι κατ' εικόνα του, έχουν όμως περιπέσει σε "αμαρτήματα" τα οποία τους έχουν απομακρύνει από το πλάνο του δημιουργού τους στο οποίο σκοπεύει να τους μεταστρέψει ο Χριστιανισμός.

Κατά ανάλογο τρόπο οι διάφορες μεσσιανικού τύπου φιλοσοφικές ή οικονομικές σχολές και δόγματα, αυτές δηλαδή που επιδιώκουν να "σώσουν" τους ανθρώπους, αλλάζοντας στην πραγματικότητα τη φύση τους, και μετατρέποντάς τους σε "ίσους", "αγίους", κ.ο.κ., δεν διστάζουν να φέρουν στα μέτρα τους ακόμη και θεμελιώδεις φυσικές έννοιες που αφορούν τον Άνθρωπο εδώ και χιλιάδες χρόνια, έννοιες όπως αυτή του Έθνους, μια έννοια την οποία κακοποιούν ειδεχθώς στην προσπάθειά τους να κάνουν τα ιδεολογήματά τους πιο προσιτά και οικεία στις μάζες.

Η παραποίηση της πραγματικότητας από τα κυρίαρχα ρεύματα

Η Ελλάδα, επί παραδείγματι, είναι "η χώρα του Ξενίου Διός", είναι μια κατ' εξοχήν "φιλόξενη" χώρα, γι' αυτό και κατά τους ποικιλώνυμους εκφραστές του διεθνισμού, θα πρέπει να ανοίξει τις πόρτες της στους "ξένους" λαθρομετανάστες και να τους παρέχει στο διηνεκές διευκολύνσεις και δικαιώματα.

Στο μυαλό λοιπόν του μέσου Έλληνα, οι διεθνιστές δημιουργούν την εντύπωση ότι προκειμένου η Ελλάς να παραμείνει Ελλάς, και το Ελληνικό Έθνος Ελληνικό, θα πρέπει να ανοίξει τις αγκάλες του στους ξένους λαθρομετανάστες.

Αν σκεφτούμε όμως λογικά (εάν βεβαίως προλάβαινε ο μέσος Έλληνας που "ενημερώνεται" ημικοιμισμένος καθ' οδόν προς τη δουλειά του ή λίγο πριν τον πάρει ο ύπνος στον καναπέ), αν μπορούσε τέλος πάντων να σκεφτεί κανείς λογικά, θα καταλάβαινε ότι στην πραγματικότητα μια Ελλάδα ΧΩΡΙΣ ξένους- λαθρομετανάστες και μια Ελλάδα ΜΕ ξένους - λαθρομετανάστες είναι δυο αντικειμενικά διαφορετικά σύνολα. Αυτό βεβαίως μας διαφεύγει αφού καθημερινά βομβαρδιζόμαστε από τα έντυπα, τις TV, τα βιβλία και τους "ειδικούς", με περί του αντιθέτου απόψεις που ενώ είναι κυριολεκτικά ανοησίες, παρουσιάζονται ως αναμφισβήτητες πραγματικότητες. Αν όμως θελήσουμε να ακριβολογήσουμε , Ελλάδα είναι η πατρίδα των Ελλήνων.

"Η Ελλάδα ανήκει στους Ελληνες".

Η πραγματικότητα είναι αυτή και μόνον αυτή.





Ο Άνθρωπος, Ύλη και Πνεύμα

Η εποχή μας κυριαρχείται από έναν τραγικό διχασμό: τον δυϊσμό ύλης και πνεύματος.

Σύμφωνα με την κυρίαρχη ιουδαιοχριστιανική ηθική, το σώμα - ύλη είναι υποδεέστερο του πνεύματος. Γι' αυτό και η ύλη δεν είναι άξια να προσμετράται κατά τη λήψη των αποφάσεών μας. Κατά την έννοια αυτή δεν (πρέπει να) έχει σημασία η φυλή μας, το Έθνος μας, κ.λ.π.

Η ίδια εποχή βεβαίως, και δια των ιδίων εκφραστών επιβάλλει την κυριαρχία, ακόμη και τη θεοποίησή της.

Ως μέτρο αξιολόγησης του Ανθρώπου εντός της Κοινωνίας, καθορίζεται επί παραδείγματι η "διανομή των χιτώνων", η ελεημοσύνη δηλαδή των αισχρά αποκαλουμένων "φιλάνθρωπων" κυριών που αφού συσσώρευσαν πλούτο ποικιλοτρόπως και εις βάρος χιλιάδων άλλων, ελεημονούν περιφέροντας τα περικαλώς ενδεδυμένα σαρκία τους από επίδειξη σε γκαλά και από σουαρέ σε γκαλερί. Τέτοια είναι η ισχύς της ύλης στη σύγχρονη κοινωνία της υποκρισίας.

Στην πραγματικότητα, ύλη και πνεύμα στον Άνθρωπο είναι ενωμένα και αλληλοεξαρτώμενα, συνυπάρχουν και συνδημιουργούν. Η ανθρώπινη ζωή αντιδιαστέλλεται τόσον από το πεδίο του Πνεύματος όσον και από αυτό της Ύλης, και αναδεικνύεται σε μια ξεχωριστή, τρίτη κατηγορία στην οποία επιτυγχάνεται ο συγκερασμός των δύο πόλων της Φύσης.

Δείτε αυτό το παράδειγμα: Από γενιά σε γενιά, από γονιό σε παιδί κι από παππού σε εγγονό, κληρονομούνται τόσον σωματικά όσο και πνευματικά χαρακτηριστικά. Κληρονομείται το χρώμα των ματιών. Είναι όμως δυνατόν να κληρονομηθεί και η "ματιά". Κληρονομείται η μορφή των δακτύλων. Είναι όμως δυνατόν να κληρονομηθεί και η έφεση στη δεξιότητα των χεριών.

Αυτή η διαπίστωση έχει αναποφεύκτως ισχύ και στο πολιτικό επίπεδο. Ο Άνθρωπος δεν είναι μόνον πνεύμα. Κι αφού Ύλη και Πνεύμα συνυπάρχουν και συναποφασίζουν για την ύπαρξή του, δεν είναι δυνατόν σκοπός της ύπαρξής του να είναι το να γίνει "καλός", χρησιμοποιούμενο με την έννοια του "άκακος", δηλαδή ένα άοσμο και άχρωμο τίποτε.

Όπως όλες οι υλικές υπάρξεις, έτσι και ο Άνθρωπος καταλαμβάνει ένα χώρο. Όπως όλα τα έμβια όντα, έχει την αίσθηση του χώρου του, αλλά και την αναγκαία επιθετικότητα που του επιτρέπει να τον διαφυλάσσει. Κατ' αναλογίαν οι Κοινωνίες που σχημάτισαν και εξακολουθούν να σχηματίζουν οι Άνθρωποι, έχουν ως κύριο σκοπό τους να προστατεύσουν και να προάγουν τη Ζωή σύμφωνα με τους Νόμους της Ζωής, δηλαδή της Φύσης.

Κατ' αυτήν την έννοια, ο "αφοπλισμός", η "ισότητα",

η "παγκόσμια συναδέλφωση", είναι έννοιες εντελώς αντιφυσικές. Ο "ανθρωπισμός" των σύγχρονων "ανθρωπιστών", για παράδειγμα, που υποχρεώνει δια των νόμων που επιβάλλονται στο όνομα διεθνών οργανισμών ή δια της ψυχολογικής πιέσεως που ασκούν, τη Λευκή μειονότητα να μοχθεί προκειμένου να θραφεί η μαύρη, καφέ ή κίτρινη πλειοψηφία του πλανήτη, είναι στην πραγματικότητα αντιανθρώπινος.

Άτομο και Σύνολο

Φορέας της επιβίωσης του Ατόμου είναι το Σύνολο από το οποίο και εντός του οποίου γεννιέται. Υπέρτατη αξία, αυτή που αξίζει και πρέπει να διαφυλαχθεί είναι η Ζωή.

Η Ζωή δεν είναι δυνατόν να διαφυλαχθεί έξω από το Σύνολο, την Οικογένεια, το Χωριό, το Έθνος. Η Ζωή του Συνόλου είναι αυτή που εγγυάται στο μέτρο των εκάστοτε δυνατοτήτων της τη Ζωή του Ατόμου. Εμπρός στην υπέρτατη αυτή αξία της Ζωής, καμία κατασκευασμένη από τον Άνθρωπο "αξία" δεν είναι πιο σημαντική, καμία "αξία" δεν μπορεί και δεν πρέπει να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο της Ζωής, στο δρόμο της Φύσης, είτε η "αξία" αυτή λέγεται "οικονομία της αγοράς", είτε "ανθρώπινα δικαιώματα", ή όπως αλλιώς.

Είναι φανερό ότι απόλυτο και γενικευμένο "καλό" εντός των ανθρωπίνων κοινωνιών δεν είναι δυνατόν να υπάρξει, όπως δεν έχει υπάρξει ποτέ.

Αυτό που υπάρχει είναι το σχετικό καλό, αυτό δηλαδή που κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες είναι καλό για τη Ζωή του Συνόλου.

Στο ατομικό επίπεδο, το αίσθημα της Τιμής και το πνεύμα του Ηρωισμού και της Αυτοθυσίας όπως σωματικά και πνευματικά εκφράζονται, είναι τα στοιχεία εκείνα που αρμόζουν στη Φύση, δηλαδή στη Ζωή του Ανθρώπου. Αυτά τα εγγενή στοιχεία της Ηθικής του Ανθρώπου, του Έλληνα και του Ευρωπαίου τουλάχιστον, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την επιβληθείσα από τον ιουδαιοχριστιανισμό κυρίαρχη ηθική που επιβάλλει στον Άνθρωπο την υποταγή του στις προσταγές του ιουδαιοχριστιανικού ιερατείου από τη γέννησή του κιόλας, αφού από τη γέννησή του ο Άνθρωπος θεωρείται "αμαρτωλός".

Αυτά τα εγγενή στοιχεία είναι που έδωσαν τη δυνατότητα στο Ελληνικό, το Ευρωπαϊκό και ευρύτερα το Λευκό Σύνολο να επιβιώσει αν και μειοψηφούν επί του πλανήτη, αυτά είναι τα μόνα που μπορούν να εγγυηθούν τώρα και στο μέλλον την επιβίωσή του, την ικανότητά του δηλαδή να αγωνίζεται και να νικά.

Η ιδιαιτερότητα όμως του Λευκού, του Ευρωπαίου, του Έλληνα Ανθρώπου, έγκειται και σε ένα επιπλέον σημείο: στο ότι ήταν ανέκαθεν Ελεύθερος.
Μακριά από τη δουλοπρέπεια, τη νωθρότητα και τη μοιρολατρία της Ανατολής, η επιβίωση της Λευκής Φυλής, του Λευκού Ανθρώπου, επετεύχθη χάρις στην ανεξαρτησία του Ατόμου, στην ικανότητά του να χρησιμοποιεί τις δυνατότητες της Λογικής του και να ελέγχει τον εαυτό του και τον χώρο που τον περιβάλλει, επιλέγοντας έτσι με την ελεύθερή του βούληση να είναι πιστός στην Οικογένεια, στο Λαό, στον Πολιτισμό του.

Ο Εθνικισμός, ιδεολογία της Ζωής

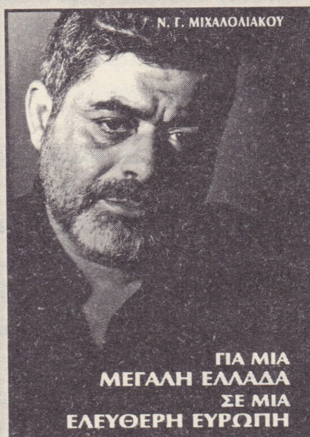
Η Ιστορία των ανθρωπίνων κοινωνιών
είναι η ίδια η Ζωή τους.
Για τον Εθνικισμό, οι χάριν συζητήσεως υποθέσεις
έχουν μικρή αν όχι καθόλου αξία.
Ο Εθνικισμός δεν είναι ιδεολογία των λόγων,
των υποθέσεων, των υπολογισμών.
Ο Εθνικισμός είναι η ιδεολογία των έργων.
Ο Εθνικισμός δεν είναι μια θεώρηση της Ζωής.
Ο Εθνικισμός είναι η ίδια η Ζωή.

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Από Το Βιβλίο Του Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

"ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ"





Β' ΕΚΔΟΣΗ
ΑΘΗΝΑ 1999

εκδόσεις
ΑΣΚΑΛΩΝ

ΜΙΑ ΜΑΓΙΚΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ

Από Τον Χασάν Ιμάμογλου Στην... Γκόλντα Μέγιρ!!!

Η "Χρυσή Αυγή" όλα αυτά τα χρόνια, όπως είναι σε όλους γνωστό, κατέβαλλε σκληρές και φιλότιμες προσπάθειες για την ένωση του εθνικιστικού χώρου. Με δική της πρωτοβουλία έγιναν τα χρόνια 1997, 1998 και 1999 τρεις ανοικτές συγκεντρώσεις - πορείες προς τιμήν των γενναίων Αξιωματικών του Πολεμικού μας Ναυτικού, που έπεσαν υπερασπιζόμενοι την Πατρίδα την τραγική νύκτα της 31ης Ιανουαρίου 1996. Στις συγκεντρώσεις αυτές καλούσαμε όλες τις χρονιές σχεδόν όλους τους εκπροσώπους των εθνικών φορέων, θέλοντας με την κίνησή μας αυτή να

δείξουμε την καλή μας διάθεση και το πνεύμα ενότητος, στο οποίο πιστεύαμε. Αρκετοί όμως από αυτούς, που καλούσαμε στις συγκεντρώσεις ΜΑΣ, θεωρούσαν την πρόσκλησή μας, ένδειξη πολιτικής αδυναμίας. Επιπλέον δεν παρέλειπαν να συνεχίζουν χωρίς διακοπή την κακόπιστη και κακοήθη κριτική τους εις βάρος μας. Ήθελαν να παραστήσουν τους "υπερ-Έλληνες" απέναντί μας, την στιγμή, που ήσαν πέρα για πέρα διαβλητοί για τις σχέσεις τους με το πολιτικό κατεστημένο και επιπλέον ήσαν στην κυριολεξία ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΙ! Η μεγαλύτερη απόδειξη γι' αυτό είναι ότι τα τελευταία τρία χρόνια (1997, 1998, 1999) κανένας φορέας ή κόμμα του λεγομένου εθνικιστικού χώρου δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει έστω και μια ανοικτή πολιτική συγκέντρωση με περισσότερα από... πενήντα άτομα!!! Σε αντίθεση με την πολιτική των "τεσσάρων τοίχων" και τις "καθώς πρέπει" ...πολιτικές πρωτοβουλίες των δήθεν εθνικιστών, οι Χρυσαυγίτες, όλα αυτά τα χρόνια μάτωσαν στο πεζοδρόμιο, δείχνοντας μία συνεχή δυναμική παρουσία στα πολιτικά δρώμενα της χώρας. Πραγματοποίησαν ανοικτές συγκεντρώσεις και πορείες με χιλιάδες νέους ανθρώπους και κατόρθωσαν να βρίσκονται πάντοτε στην πρώτη γραμμή της δημοσιότητος.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφερθώ σε ένα ζήτημα καίριο, που αφορά αυτόν τον ίδιο τον ιδεολογικό και πολιτικό χαρακτήρα του κινήματός μας. Το ζήτημα αυτό είναι το κατά πόσον η "Χρυσή Αυγή" είναι ένα κίνημα της λεγομένης ακροδεξιάς ή όχι και επιπλέον ποιά η σχέση της με τα πρόσωπα και τους φορείς, που από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα κινούνται στον λεγόμενο ακροδεξιό χώρο. Απαιτείται, επομένως μία ανάδρομη στην ιστορία του συγκεκριμένου πολιτικού χώρου, ώστε σε σχέση με αυτό που ήταν και είναι η "Χρυσή Αυγή" να βγάλει κανείς τα συμπεράσματά του.

1974: Το καθεστώς της 21ης Απριλίου πέφτει και την διακυβέρνηση της χώρας



αναλαμβάνουν και πάλι οι πολιτικοί. Στις πρώτες εκλογές του Νοεμβρίου του 1974 τον εθνικό χώρο εννοείται ότι καλύπτει η Εθνική Δημοκρατική Ένωση (Ε.Δ.Ε.) του παλαιού πολιτικού του κέντρου Πέτρου Γαρουφαλιά. Οι μηχανισμοί του κράτους όμως κινούνται δραστήρια και μέσω μιας εκστρατείας πρωτοφανούς γελοιοποιήσεως του κόμματος Γαρουφαλιά περιορίζουν το ποσοστό του στο 1%. Αισθητή η απουσία από το κόμμα της Ε.Δ.Ε. των στελεχών της 21ης Απριλίου, που σιωπούν, έχοντας πεισθή απόλυτα για την περίφημη αμνηστεία του Καραμανλή.

Η περίοδος 1974-1977 χαρακτηρίζεται από έναν ανελέητο διωγμό των εθνικιστών από τους μηχανισμούς του Καραμανλικού κράτους. Η 4η Αυγούστου διαλύεται δεχόμενη πιέσεις εξωτερικές, αλλά και την προδοσία από επιφανή στελέχη της, που πορεύονται πλέον σε άλλους πολιτικούς δρόμους. Την περίοδο εκείνη οι άνθρωποι, που σήμερα έχουν το θράσσος να μιλούν για "δημοκρατία" συνελάμβανον στα σχολεία ανήλικους μαθητές, μόνο και μόνο γιατί ήσαν εθνικιστές. Έκαναν έρευνες σε σπίτια χωρίς εντολή Εισαγγελέως. Ανέκριναν στα κρατητήρια της Γενικής Ασφαλείας ανθρώπους για δέκα και δεκαπέντε ημέρες, χωρίς την παρουσία και την δυνατότητα δικηγόρου. Αυτή ήταν η "δημοκρατία" του Καραμανλή των ετών 1974-1981. Μία δημοκρατία ΚΑΛΗ πέρα για πέρα για κάθε μαρξιστικό σκουπίδι, αλλά απόλυτα εξοντωτική και αμείλικτη για τους Εθνικιστές. Με προσωπική εντολή του Καραμανλή είχε καταντήσει το σύνταγμα κουρελόχαρτο στην κυριολεξία, προκειμένου να εξαφανισθεί ο από τα... δεξιά κίνδυνος.

Το 1977 ιδρύεται η Εθνική Παράταξη, την οποία συνδράμουν και ενισχύουν με κάθε τρόπο οι εθνικιστικές δυνάμεις του τόπου. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως ο συγκεκριμένος πολιτικός σχηματισμός ήταν σε καμμία περίπτωση εθνικιστικός. Έχοντας σαν πυρήνα της η Εθνική Παράταξη παλαιοκομματικούς πολιτικούς, προερχόμενους κυρίως από τον χώρο των αποστατών του Κέντρου (Στέφανος Στεφανόπουλος, Αποστολάκος κλπ.), καθώς και βασιλόφρονες όπως ο Θεοτόκης, κατορθώνει να πάρει στις εκλογές του 1977 ένα 7% και να εκλέξει πέντε βουλευτές. Η αναμενόμενη άνοδος του ΠΑΣΟΚ και η σχετική με αυτή κινδυνολογία, καθώς και η επιδίωξη του Καραμανλή να γίνει πρόεδρος της δημοκρατίας, ήταν λόγοι ικανοί και αρκετοί για να διαλύσουν την Εθνική Παράταξη, δείχνοντας μόνο και μόνο από αυτό το γεγονός, πόσο ελάχιστα... Εθνικιστικό(!!!) κόμμα ήταν.

Άλλωστε ο... εθνικιστικός του χαρακτήρας φαινόταν πολύ καθαρά από το γεγονός ότι ο ένας από τους πέντε βουλευτές της "Εθνικής" Παρατάξεως ήταν φανατικός Τούρκος της Θράκης Χασάν Ιμάμογλου!!!

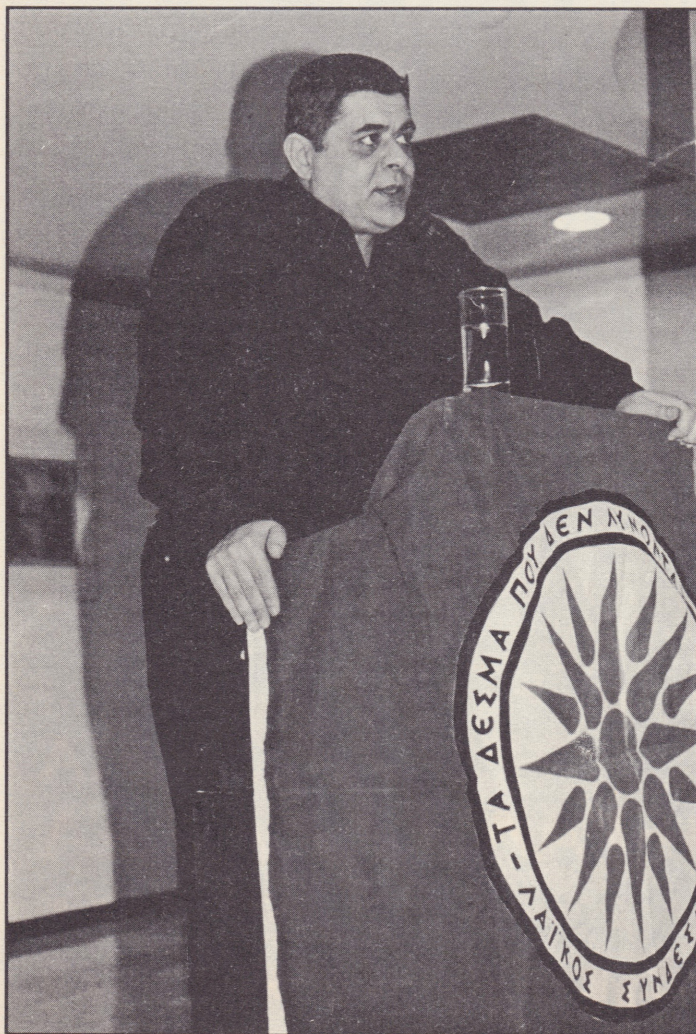
Δεν έλειπαν βέβαια την εποχή εκείνη και οι Εθνικιστές αυτοί, που κράτησαν αποστάσεις από την "Εθνική" παράταξη και πιστεύω ότι η επιλογή τους αυτή δικαιώθηκε απόλυτα. Σε εντελώς αντίθετη γραμμή από αυτούς κινήθηκαν οι λεγόμενοι τότε "εθνικιστές", που βέβαια δεν παρέλειψαν να διαχωρήσουν την θέση τους πολιτικά και ιδεολογικά από τους "ακραίους", από τους "νεοφασίστες", τους

Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

"τραμπούκους" και τους "βομβιστές". Χαρακτηριστικό είναι ότι όταν ο γράφων και αρκετοί άλλοι εκλεκτοί αγωνιστές της Εθνικιστικής Ιδέας, βρισκόντουσαν στις φυλακές, καταδιωκόμενοι από το Καραμανλικό καθεστώς, το περιοδικό "ΚΙΝΗΜΑ", που ελέγχετο από αυτούς που κατηύθυναν την νεολαία της "εθνικής" παρατάξεως, έγραφε στο τεύχος του, του Δεκεμβρίου, του 1978 ότι η "εθνική" παράταξη δεν έχει καμμία σχέση με τους... βομβιστές προβοκάτορες!!! Υιοθετούσε με άλλα λόγια τις κατηγορίες του συστήματος εναντίον μας πιστεύοντας (ΑΦΕΛΩΣ!) ότι με τον τρόπο αυτό θα εξασφαλίσει την εύνοιά του. Ποτέ βέβαια δεν συνέβη κάτι τέτοιο και η όλη τους συμπεριφορά είχε σαν αποτέλεσμα σήμερα αυτοί, που μας κατηγορούσαν τότε σαν "ακραίους" να είναι πολιτικά ανύπαρκτοι και οι περισσότεροι από αυτούς, εάν όχι όλοι, να έχουν εξελιχθή σε δοσίλογους της Νέας Δημοκρατίας.

Μετά την διάλυση της εθνικής παρατάξεως στις εκλογές του 1981 εμφανίζεται να καλύπτει τον εθνικό χώρο το κόμμα των προοδευτικών του πρωθυπουργού του 1973 κ. Μαρκεζίνη. Ο "Κορυδαλλός" δίνει εντολή να ενισχυθεί με κάθε τρόπο η προσπάθεια του Μαρκεζίνη, θέλοντας να πιέσει πολιτικά τις καταστάσεις. Οι Εθνικιστές για μία ακόμη φορά εντάσσονται σε ένα πέρα για πέρα αμφίβολο πολιτικό σχηματισμό. Στα γραφεία του κόμματος των προοδευτικών, που βρίσκονται στην οδό Πανεπιστημίου δεσπόζουν δύο μεγάλα κάδρα. Στο ένα ο Σπύρος Μαρκεζίνης χαμογελούσε δίπλα στον... Μπεν Γκουριόν και στο άλλο κοιτούσε γεμάτος δέος την πρωθυπουργό του Ισραήλ Γκόλντα Μέγιρ!!!



Πως γίνεται τώρα να είναι κανείς εθνικιστής και να είναι οπαδός ενός κόμματος, που έχει βουλευτή τον... Χασάν Ιμάμογλου ή πρόεδρό του κάποιον που κομπάζει για τις σχέσεις του με την

Γκόλντα Μέγιρ, αυτό είναι κάτι, που ξεφεύγει από κάθε όριο λογικής, αλλά που παρ' όλα αυτά είναι ερμηνεύσιμο εάν κανείς συνυπολογίσει την έλλειψη παραδόσεως, την Ιδεολογική σύγχυση και τέλος την αναξιότητα των ανθρώπων, που χειρίσθηκαν τα ζητήματα του εθνικιστικού χώρου.

Από την "εθνική" παράταξη λοιπόν του 1977 περάσαμε στο κόμμα Προοδευτικών το 1981 και από τον Χασάν Ιμάμογλου στην Γκόλντα Μέγιρ! Ωραίος εθνικισμός...

Στις εκλογές του 1981 το κόμμα των Προοδευτικών αποτυγχάνει και τελειώνει οριστικά από την πολιτική ζωή του τόπου. Δεν τελειώνουν όμως ακόμη τα βάσανα των Ελλήνων Εθνικιστών.

Εδώ θα πρέπει να κάνουμε μια παρένθεση και να αναφερθούμε σε ένα άλλο σοβαρό ζήτημα που αποτέλεσε και ίσως και αποτελεί κρίσιμο πρόβλημα στην ενδεχόμενη εξέλιξη ενός εθνικιστικού κινήματος. Η αδελφοκτόνος διαμάχη της δεκαετίας του 1940 έφερε μοιραία κοντά τους εθνικιστές με τα σώματα ασφαλείας. Η τακτική αυτή συνεχίσθηκε στις δεκαετίες του '60 και του '70. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα στον χώρο της λεγομένης ακροδεξιάς να υπάρχει πληθώρα "ρουφιάνων", "χαφιέδων" και καταδοτών, που πολλοί από αυτούς μάλιστα πίστευαν πως επιτελούν... πατριωτικό καθήκον καταγγέλλοντας ότι συνέβαινε στον εθνικιστικό χώρο, είτε νόμιμο, είτε παράνομο. Επιπλέον η νοοτροπία των "ακροδεξιών" ήταν και είναι ότι τα σώματα ασφαλείας είναι δεδομένο ότι βρίσκονται κοντά στις εθνικές ιδέες. Αυτό όμως που ενδεχομένως (κατά την άποψή μου ΠΟΤΕ) να αποτελούσε γεγονός σε παλαιότερους χρόνους σίγουρα δεν είχε καμμία σχέση με την πραγματικότητα μετά την μεταπολίτευση του 1974.

Αντίθετα από το 1974 και μετά υπήρχαν σοβαροί πολιτικοί λόγοι οι μηχανισμοί του κράτους, του κομματικού κράτους, να είναι πολέμιοι σε κάθε προσπάθεια για την δημιουργία ενός εθνικιστικού πολιτικού κόμματος. Αυτό επέβαλλε σε όλες τις περιπτώσεις το συμφέρον του μεγάλου κόμματος της "δεξιάς", της Νέας Δημοκρατίας, που ήθελε ναι μεν να παίρνει τους ψήφους των ακροδεξιών, αλλά να παρουσιάζεται και σαν κεντρώο και φιλελεύθερο κόμμα.

Για τον σκοπό αυτό το κράτος, χρησιμοποιώντας τους ανθρώπους των μυστικών υπηρεσιών, που αναμφισβήτητα υπήρχαν στον εθνικιστικό χώρο, διέβαλλε συστηματικά και εμπόδιζε κάθε προσπάθεια για ένωση του εθνικιστικού χώρου. Επιπλέον χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί μία προσφιλή στις υπηρεσίες τακτική, την τακτική της λεγομένης "χαφιεδολογίας", που πρώτος είχε εφαρμόσει για να διαλύσει το ΚΚΕ ο Υπουργός του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου Μανιαδάκης. Τι είναι η "χαφιεδολογία"; Κάτι πολύ απλό. Βάζεις να διαδίδεται ότι οι πάντες σε έναν πολιτικό χώρο είναι πράκτορες της αστυνομίας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την καταστροφή κάθε πνεύματος εμπιστοσύνης, την δημιουργία ενός κλίματος φόβου και επιπλέον με τον τρόπο αυτό καλύπτονται μέσα στους πολλούς "πράκτορες" και οι πραγματικοί "χαφιέδες", που αναμφισβήτητα υπάρχουν!

Η παρουσία όλων αυτών των



μεθοδεύσεων και των προσώπων ας μην πιστέψει κανείς ότι ανήκουν στον χώρο της φαντασίας. Αρκεί να αναφερθεί ότι μία από τις μεγαλύτερες οργανώσεις και ένα από τα πλέον μαζικά έντυπα, που κινήθηκαν στον χώρο των εθνικιστών μετά την μεταπολίτευση ήταν στην κυριολεξία δημιούργημα των κρατικών υπηρεσιών.

Εάν τώρα στους σκοτεινούς μηχανισμούς του κράτους προσθέσει κανείς την μισαλλοδοξία, την εμπάθεια, τον φθόνο και τον εγωισμό μπορεί να καταλάβει, πως ασήμαντα ανθρωπάκια ανηγορεύθησαν σε ρυθμιστές των καταστάσεων και αντίθετα αγνοί αγωνιστές περιθωριοποιήθηκαν και πήγανε σπίτια τους. Ας επανέλθουμε όμως στα πολιτικά δρώμενα στον χώρο της λεγομένης "ακροδεξιάς".

Αρχάς του 1984 κάποιοι (ή μάλλον ΚΑΠΟΙΟΣ για να γίνω συγκεκριμένος) πείθει τον Γεώργιο Παπαδόπουλο να ιδρύσει πολιτικό κόμμα και τον βεβαιώνει ότι θα τύχει η προσπάθειά του της ευνοίας του αμερικανικού παράγοντος. Πράγμα βεβαίως, που ήταν πέρα για πέρα ΨΕΜΜΑ και μάλλον σκόπιμο ψέμμα! Έτσι ιδρύεται το 1984 η ΕΠΕΝ. Είναι γεγονός ότι το όνομα του Γεωργίου Παπαδοπούλου ασκούσε μία γοητεία σε ένα τμήμα του Ελληνικού λαού, αλλά από το σημείο αυτό, μέχρι η συμπάθεια να γίνει πολιτική επιλογή και ψήφος υπάρχει μεγάλη απόσταση. Επιπλέον βρισκόμαστε στα πρώτα χρόνια της διακυβερνήσεως της χώρας από το ΠΑΣΟΚ και στον χώρο της "δεξιάς", χώρο από τον οποίο θα αντλούσε ψήφους η ΕΠΕΝ, επικρατεί πνεύμα συσπειρώσεως και πολώσεως έναντι του δήθεν μαρξιστικού ΠΑΣΟΚ. Ακόμη, δεν υπάρχουν σοβαρά στηρίγματα στον χώρο της ενημερώσεως και καθόλου σοβαρός κομματικός μηχανισμός. Έτσι φθάνουμε στις Ευρωεκλογές του 1984, στις οποίες η

ΕΠΕΝ παίρνει 2,3% και εκλέγει έναν ευρωβουλευτή. Το ποσοστό αυτό δεν ήταν δυνατόν να γεννήσει κάποια ιδιαίτερη αισιοδοξία, αλλά δεν ήταν και απαγορευτικό για το μέλλον. Αρκεί η ΕΠΕΝ να γινόταν κόμμα με πολιτικές θέσεις και Ιδεολογία, πράγμα που βεβαίως ποτέ δεν συνέβη. Αντίθετα με κάποιες προκλητικές ενέργειες (όπως η ένταξη της ΕΠΕΝ στην ομάδα φίλων του Ισραήλ) απομακρύνει από τους κόλπους της και όσους εθνικιστές είχαν την θέληση και την γνώση να δώσουν ένα πολιτικό αγώνα. Έτσι με την άκαιρη και πρόχειρη προσπάθεια της ΕΠΕΝ "κάηκε" θα μπορούσαμε να πούμε και το "χαρτί" Παπαδόπουλος, που θα αποτελούσε πιθανώς μια σοβαρή πολιτική προοπτική, εάν εχρησιμοποιείτο σε σωστό χρόνο και από τους σωστούς ανθρώπους. Όλα αυτά τα χρόνια θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε ότι η συνδιαλλαγή με την Νέα Δημοκρατία (είτε σαν εξουσία, είτε σαν αντιπολίτευση) ήταν για πολλούς, που δήλωναν ή και δηλώνουν... εθνικιστές(!), αλλά και για φορείς και οργανώσεις ακόμα, ζήτημα άμεσης προτεραιότητος.

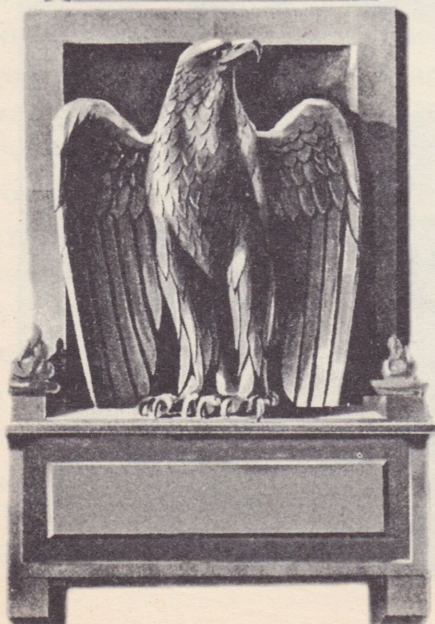
Ανέφερα όλα αυτά, θέλοντας κυρίως να καταστήσω γνωστό στους νέους, ότι αυτό που υπήρξε και είναι ο χώρος της "ακροδεξιάς" ήταν ένα αμαρτωλό μόρφωμα χωρίς πολιτική και Ιδεολογία και τίποτε άλλο. Εις ότι με αφορά ή μας αφορά (σαν "Χρυσή Αυγή") αναλαμβάνουμε το μερίδιο της ευθύνης μας. Έχουμε όμως σε όλες τις περιπτώσεις το θάρρος να μην "αγιοποιήσουμε" μια κατάσταση, που υπήρξε πέρα για πέρα εθνικά και πολιτικά επιζήμια.



Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ

Otto Dietrich

Ο Otto Dietrich γεννήθηκε στο Έσσεν στις 31 Αυγούστου 1897. Για τις υπηρεσίες στον στον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο τιμήθηκε με τον Σιδηρούν Σταυρό Πρώτης Τάξεως. Το 1931 ονομάστηκε υπεύθυνος τύπου του N.S.D.A.P. Στις 24 Δεκεμβρίου 1932 έγινε το υπ' αριθμόν 301.349 μέλος των SS.
Το 1933 ανέλαβε το έργο του συντονισμού του Γερμανικού τύπου. Το 1938 ο Ντίτριχ προήχθη σε υπεύθυνο τύπου του Ράιχ και Υφυπουργού Προπαγάνδας. Στις 20 Ιουλίου 1944, ημέρα της Συνωμοσίας του Ιουλίου κατά της ζωής του Χίτλερ, βρισκόταν στο Rastenburg απ' όπου ειδοποίησε τηλεφωνικά τον Δρ. Γκαίμπελς στο Βερολίνο ότι ο Φύρερ είναι ζωντανός.
Ο Όττο Ντίτριχ δικάστηκε από το στρατοδικείο No. 4 στη Νυρεμβέργη, και στις 11 Απριλίου 1949 καταδικάστηκε σε φυλάκιση επτά ετών. Αφέθηκε ελεύθερος το 1950 και πέθανε το 1952.



Φασισμός, Εθνικοσοσιαλισμός Και Ατομική Ελευθερία

Το ζήτημα που έχουμε να εξετάσουμε εδώ, είναι πως είναι δυνατή η ατομική ελευθερία μέσα στα πλαίσια της καθολικής δεσμεύσεως. Σ' αυτό το αποφασιστικής σημασίας ερώτημα, ο Εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να απαντήσει με απρόσβλητο απάντηση. Θα προσπαθήσω στη συνέχεια να διατυπώσω αυτήν την απάντηση.

Η καθολική σκέψη τοποθετεί ως ανώτατη αρχή την Κοινότητα, με τον ίδιο τρόπο που ο Εθνικοσοσιαλισμός θεωρεί όχι το άτομο ή την ανθρωπότητα, αλλά το λαό ως το μόνο οργανικό σύνολο που υπάρχει στην πραγματικότητα. Επειδή το άτομο υπάρχει μόνον μέσω της Κοινότητος, προσωπική ελευθερία μπορεί να έχει μόνον δια της Κοινότητος και από την Κοινότητα. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα παραπάνω, η εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία όχι μόνον αναγνωρίζει την ελευθερία της προσωπικότητος, αλλά την απαιτεί. Και την απαιτεί προς χάριν της Κοινότητος, δηλαδή για το συμφέρον της Κοινότητος και για την ολοένα τελειότερη διαμόρφωσή της. Αυτή ακριβώς η ανάπτυξη των δημιουργικών δυνάμεων και αξιών της προσωπικότητος μέσα στην Κοινότητα και προς όφελος της Κοινότητος, είναι το εξέχον ουσιώδες χαρακτηριστικό της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας. Η λεγόμενη ατομική ελευθερία



δεν είναι κάτι που έδωσε η φύση στον άνθρωπο. Από την φύση δίνεται στον άνθρωπο η συνείδηση της Κοινότητας, η συνείδηση του καθήκοντος προς την Κοινότητα, στην οποίαν αυτός έχει γεννηθεί. Η ατομικιστική όμως έννοια της ελευθερίας θέλει την απελευθέρωση του ατόμου από το καθήκον του απέναντι στην Κοινότητα. Και γλωσσικά ομοίως χαρακτηρίζεται ως "άτομο" αυτός ακριβώς ο άνθρωπος που έχει απαλλαγεί από τα καθήκοντά του απέναντι στην Κοινότητα. "Κάθε άνθρωπος είναι μεν άτομο, όχι όμως ατομικό ον", λέει ο Rehmke. Κι εμείς προσθέτουμε ότι ο άνθρωπος είναι προσωπικότητα ως άτομο, και ως "μη ατομικό ον" είναι σύντροφος μέσα στη Λαϊκή Κοινότητα.

Βλέπουμε επομένως ότι η φυσική ελευθερία είναι η ελευθερία της προσωπικότητος του δημιουργικού για την Κοινότητα ανθρώπου. Αυτήν τη μοναδικά αληθινή έννοια της ελευθερίας την είχε ήδη διδάξει ο Αριστοτέλης, ο οποίος αναγνώριζε την ελευθερία μόνο στο δημιουργικό άνθρωπο. Δημιουργικός όμως μπορεί να είναι κανείς μόνο για την Κοινότητα. Δημιουργικός μπορεί να είναι μόνον εκείνος, ο οποίος έχει συνείδηση των καθηκόντων του απέναντι στην Κοινότητα, και ενεργεί σύμφωνα μ' αυτά. Γι' αυτό και η έννοια της ελευθερίας προϋποθέτει δέσμευση προς την Κοινότητα. Όποιος διαθέτει αυτό το αίσθημα της Κοινότητος και αναγνωρίζει τους ηθικούς του δεσμούς μ' αυτήν, αυτός είναι ελεύθερος και αισθάνεται και τον εαυτό του ελεύθερο, γιατί η ελεύθερή του δράση δεν μπορεί ποτέ να κατευθύνεται εναντίον των κανόνων της Κοινότητος, αλλά βρίσκεται σε αρμονία μ' αυτούς.

Η αρμονία όμως αυτή της προσωπικής βουλήσεως και των καθηκόντων απέναντι στην Κοινότητα, δεν μπορεί να πραγματωθεί βίαια και τεχνητά, με κάποιο συντεχνιακό σύστημα, αλλά πηγάζει εκ προϊμίου από το πραγματικό δεδομένο της Κοινότητος, εφ' όσον μέσα σ' αυτήν καλλιεργείται και διατηρείται άσβεστη η Συνείδηση της Κοινότητος. Όποιος, αντίθετα, δεν έχει αυτό το αίσθημα της ευθύνης απέναντι στην Κοινότητα, και δεν αναγνωρίζει τις ηθικές του δεσμεύσεις απέναντί της, θέτει εαυτόν εκτός Κοινότητος. Εκείνο που αυτός ονομάζει ατομική ελευθερία, δεν είναι ελευθερία, αλλά έλλειψη χαλινού.

Αν και η εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία μας ελευθέρωσε από την ατομικιστική σκέψη, δεν έχουμε ακόμη απομακρυνθεί αρκετά από την εποχή της ατομικιστικής σκέψεως. Γι' αυτό και το άτομο, ως τώρα επηρρεασμένο πολύ από αυτήν, δεν κυριαρχείται ακόμη πλήρως και δεν διακατέχεται από την εσωτερική αναγκαιότητα της καθολικής σκέψεως. Η πνευματική επαναστατική αλλαγή και μετάβαση φέρνει μαζί της εντάσεις στις οποίες ο άνθρωπος που βρίσκεται ακόμη προσκολλημένος στην έννοια του ατόμου, μπορεί κάποιες φορές να διακρίνει κάποιαν απειλή για την πνευματική του ελευθερία.

Στη μάζα όμως, χάρις στην εθνικοσοσιαλιστική αγωγή, το αίσθημα της Κοινότητος επανέρχεται ως φυσικώς αυτονόητο, - και υτό συμβαίνει ήδη σήμερα, στη νέα γενιά -, κι έτσι οι μεμψίμοιροι δεν μπορούν πια να ψευτοκλαίνε για την "ελευθερία του ατόμου", μιαν ελευθερία, που δεν ήταν παρά ένας παραλογισμός που μόλις μπορεί να φανταστεί κανείς σήμερα, και που, αφού αντικαταστάθηκε, στα πλαίσια της καθολικής εικόνας του κόσμου που ευαγγελίζεται ο Εθνικοσοσιαλισμός, από την αληθινή ελευθερία της προσωπικότητος, έμεινε πλέον χωρίς αντικείμενο.

Βλέπουμε επομένως ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός δίνει θέση και ελευθερία δράσεως στην προσωπικη ελευθερία μέσα στην Κοινότητα, αφού την ελευθερία αυτή τη θεμελιώνει ως αναγκαία τελεολογικώς με την ίδια την έννοια της Κοινότητας, άρα με τις ίδιες του τις αρχές, ενώ με το συντεχνιακό σύστημα της φασιστικής θεωρίας για το κράτος, μπορεί να κερδηθεί ατομική ελευθερία ανάλογα με την υπάρχουσα ανάγκη, πάλι όμως από το άτομο, αυτό δηλαδή που είχε επιδιώξει εξ' αρχής να υπερνικήσει. Σ' αυτό το σημείο, και σε κοσμοθεωρητικό επίπεδο, ο Εθνικοσοσιαλισμός δείχνει μεγαλύτερη συνέπεια και βαθύτητα από το Φασισμό, καθώς αυτός φθάνει πολύ μακρύτερα από το Φασισμό, και στο επίπεδο της διεισδύσεως, και της συλλήψεως της Εννοίας του λαού".

ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ

Ο Μείζων Κίνδυνος

του Παναγιώτη Ιωαννίδη

Η διαβίωση στον σύγχρονο "κόσμο" για έναν άνθρωπο με υγιή φυσική υπόσταση και ψυχισμό αποτελεί, δίχως υπερβολή, συνεχή δοκιμασία και αγώνα. Είναι μια εμπειρία που, καθημερινώς, δοκιμάζει κάθε άνθρωπος που, συνειδητά ή ασυνείδητα - εμφορείται από τις ιδέες μας. Είναι, συχνά, πολύ δύσκολο σε κάποιον από εμάς να κατατάξει, ιεραρχικώς, τους κινδύνους που μας απειλούν. Τι να ξεχωρίσει, άλλωστε, κανείς; Την ατέρμονη, παρά φύσιν, τεχνοκρατική δήθεν ανάπτυξη, την ανελέητη και εξαντλητική εκμετάλλευση ανθρώπων και φυσικών πόρων εκ μέρους του ανάλγητου καπιταλιστικού Συστήματος, την παγκόσμια παντοδυναμία των, υπό Σιωνιστικό, έλεγχο μηχανισμών καταδυναστεύσεως των λαών, είτε πολιτικοστρατιωτικού, είτε τραπεζικού και χρηματιστηριακού χαρακτήρος; Ή μήπως την πνευματική, καλλιτεχνική και εν γένει πολιτιστική ένδοια, την μόλυνση του περιβάλλοντος και τα ποικίλα κοινωνικά προβλήματα (ανεργία, εγκληματικότης, τοκογλυφία, τοξικομανία);

Παρ' ότι, άπαντες οι ανωτέρω κίνδυνοι είναι άκρως απειλητικοί και καταστροφικοί, υπάρχει, ένας που τους υπερβαίνει:

Είναι ο ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ, τόσο στην κυριολεκτική, βιολογική του διάσταση, όσο και στην ψυχική - πνευματική, με την οποία πάντοτε συμβαδίζει. Αναφερόμενοι στον εκφυλισμό, μοιραία καταπιανόμαστε με τις φυλές. Κατ' αρχάς, οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι οι ανθρώπινες φυλές δεν είναι εργαστηριακά κατασκευάσματα "κακών ρατσιστών", αλλά αποτέλεσμα μακραίωνων εξελικτικών γενετικών διαδικασιών. Τις ανθρώπινες φυλές τις δημιούργησε η ίδια η φύσις στα πλαίσια της εξελικτικής δυναμικής, που διέπει όλους τους ζωντανούς οργανισμούς. Η ύπαρξη των ανθρωπίνων φυλών, υποφυλών και φυλετικών τύπων αποτελεί εφαρμογή στο επίπεδο του ανθρωπίνου είδους του φαινομένου της ποικιλομορφίας, το οποίο και αποτελεί το κυριότερο χαρακτηριστικό του φυσικού κόσμου, χαρακτηριστικό μάλιστα που συνιστά, εν πολλοίς, την πεμπτουσία της θαυμαστής ομορφιάς και της μαγείας του. Συνεπώς, οι φυλές αποτελούν φυσική πραγματικότητα, άρνηση της οποίας ισοδυναμεί με αγνόηση των φυσικών νόμων. Οι φυλές είναι στην ουσία διακριτοί ανθρώπινοι πληθυσμοί, στους οποίους εμφανίζονται ιδιαίτερα μορφολογικά, ανατομικά, διανοητικά και ψυχολογικά χαρακτηριστικά, για τα οποία ευθύνονται γενετικές γονιδιακές πληροφορίες (DNA), οι οποίες διέπονται από τους νόμους της κληρονομικότητος.

Η πορεία των φυλών χαρακτηρίζεται από δυναμική εξελίξεως, που οδηγεί στην αποκρυστάλλωση υποφυλών ή και σε νέες φυλές, εάν η εξέλιξη τις διαφοροποιεί σε μεγάλο βαθμό (όπως π.χ. οι Ερυθρόδερμοι ή Αμερινδοί από την

κίτρινη ή μογγολική φυλή). Δηλαδή, η φύσις βαίνει προς συνεχή ποικιλία και πολυμορφία των ειδών. Επίσης, τις φυλές διακρίνει ένα πολύ ισχυρό ένστικτο αυτοσυντηρήσεως και διαιωνίσεως της υπάρξεώς τους ως ιδιαίτερα πληθυσμιακά σύνολα με ξεχωριστά εξωτερικά και εσωτερικά γνωρίσματα, τα οποία οδηγούν σε δημιουργία πολιτισμών, επίσης ξεχωριστών στα βασικά χαρακτηριστικά τους, αναλόγως με την φυλή. Έτσι, κάθε φυλή έχει μια ιδιαίτερη θέση και ένα ξεχωριστό ρόλο στην ιστορία και τον πολιτισμό, πράγμα με το οποίο ησχολήθησαν πάμπολλοι διακεκριμένοι επιστήμονες και μελετηταί. Υποδιαιρέσεις των φυλών είναι οι φυλετικοί τύποι, συνδυασμοί των οποίων αποτελούν την βιολογική βάση των εθνών.

Οι φυλές είναι στην ουσία διακριτοί ανθρώπινοι πληθυσμοί, στους οποίους εμφανίζονται ιδιαίτερα μορφολογικά, ανατομικά, διανοητικά και ψυχολογικά χαρακτηριστικά, για τα οποία ευθύνονται γενετικές γονιδιακές πληροφορίες (DNA), οι οποίες διέπονται από τους νόμους της κληρονομικότητος.

Τα έθνη, λοιπόν, είναι πρωτίστως βιολογικές πραγματικότητες, αφού περιλαμβάνουν άτομα κοινής καταγωγής (το "όμαιμον"). Επιπροσθέτως, όμως, τα έθνη είναι και ιστορικές και πολιτιστικές πραγματικότητες, στον βαθμό που προσδιορίζονται και από λοιπούς συνεκτικούς δεσμούς, με κυριότερους, την ιδιαίτερη γλώσσα επικοινωνίας (το "ομόγλωσσον"), ιδιαίτερες θρησκευτικές αντιλήψεις και λατρευτικά μέσα (το "ομόθρησκον") και ιδιαίτερο συλλογικό τρόπο ζωής και αξίες (τα "ομότροπα ήθη"), για να χρησιμοποιήσουμε την ορολογία που εισήγαγε ο πρωτοπόρος Ιστορικός Ηρόδοτος. Θα μπορούσε να ειπωθή ότι τα έθνη ειναι "ενσυνείδητα υποσύνολα των φυλών που βρίσκονται σε ιστορική τροχιά". Αυτό, μάλιστα, που καλείται "παγκόσμιος πολιτισμός" δεν είναι παρά το απόσταγμα της δημιουργικής ζωής των φυλών και των εθνών ή για να ακριβολογούμε, ορισμένων φυλών και εθνών. Κάθε έθνος, όπως και κάθε φυλή ευρύτερα, γεννά πολιτισμό ιδιαιτέρου τύπου, που φέρει ανεξίτηλη την σφραγίδα του χαρακτήρος του, αφήνοντας σαφέστατο αποτύπωμα σε κάθε έκφανση της ιστορικής του πορείας (κοινωνική οργάνωση, πολίτευμα, μεταφυσική, επιστήμες, εικαστικές τέχνες, λογοτεχνία, αρχιτεκτονική, μουσική, χορός, αθλητισμός, ήθη, έθιμα και παραδόσεις κάθε επιπέδου έως π.χ. και διατροφικές συνήθειες).

Τι συμβαίνει όμως, σήμερα; Σήμερα, γινόμεθα τραγικοί μάρτυρες μιας οργανωμένης, κατευθυνόμενης, προγραμματισμένης και συστηματικής προσπαθείας καταστροφής των φυλών και των εθνών, ισοπεδώσεως των μεταξύ των διαφορών, αγνοήσεως των ιδιαιτεροτήτων τους και καταργήσεως, εν τέλει, της φυσικής πραγματικότητος της βιολογικής και πολιτισμικής ποικιλίας. Όλα αυτά, μέσω της ύπουλης υποθάλψεως της με κάθε τρόπο μεταξύ τους επιμειξίας. Η προώθησις της επιμειξίας συντελείται δια της τεχνητής αμβλύνσεως της φυλετικής ταυτότητος, του φυλετικού αισθητηρίου, της φυλετικής συνειδήσεως, ακόμη, ακόμη και αυτών των φυλετικών ενστίκτων!

Ως όπλα δε, στην υπηρεσία αυτού του τερατώδους αντιανθρωπίνου σκοπού, μεταχειρίζονται τις τεράστιες δυνατότητες της συγχρόνου τεχνολογίας στην μετάδοση πληροφοριών και στις μεταφορές, αλλά κυριότατα την διάδοση αντιφυσικών δογμάτων με τα οποία νοθεύουν και διαστρέφουν τις συνειδήσεις των ανθρώπων κατόπιν εξαντλητικού και ακαταπαύστου καθημερινού οπτικοακουστικού σφυροκοπήματος! Έτσι, καθιστούν τους ανθρώπους ευάλλωτους στην μεθοδευμένη επιμειξία, η οποία υπό φυσικές συνθήκες θα ήταν αδύνατη, όπως και ήταν αδύνατη επί τόσες χιλιετίες! Όπως προανεφέρθη, τις φυλές και τα έθνη τα δημιούργησε η φύσις. Κύριος στόχος της δολίου αντιφυλετικής πολεμικής, που λαμβάνει χώρα παγκοσμίως, είναι ειδικότερα η φυλή που

συνδεέται, χωρίς αμφιβολία, με την γέννηση και τους υψηλοτέρους σταθμούς του παγκοσμίου πολιτισμού: Η λευκή Ευρωπαϊκή φυλή!

Τα πλήγματα που δέχεται η Λευκή Ευρωπαϊκή φυλή είναι πολλαπλά:

α) Ο δραματικός δημογραφικός μαρασμός ως αποτέλεσμα της αυξανομένης υπογεννητικότητος, που μαστίζει τα ευρωπαϊκά έθνη, των οποίων ο λευκός πληθυσμός συνεχώς μειώνεται. (Εάν ο επίσημος πληθυσμός εμφανίζεται στα στατιστικά στοιχεία σταθερός ή και ελαφρώς αυξημένος, κατά τόπους, αυτό οφείλεται αποκλειστικά στην αύξηση των εγχρώμων...).

β) Ο σταδιακός γενετικός εκφυλισμός της Λευκής Ευρωπαϊκής φυλής δια της αρνητικής κοινωνικής επιλογής, που οδηγεί σε αριθμητική υπερίσχυση των κατωτέρων ποιοτικώς στοιχείων εντός των κόλπων της Λευκής φυλής, και ως αποτέλεσμα του συγχρόνου τρόπου ζωής και της επιβολής του πλέγματος των νόθων "αξιών" και κριτηρίων, που θέτει η αστική δημοκρατία.

γ) Η κλιμακούμενη δημογραφική πίεση της Αφρικής και της Ασίας επί της Ευρώπης και των λαών της, δια της κατακλυσμικής εισβολής κυμάτων αλλοφύλων (λαθρο)μεταναστών και ως αποτέλεσμα της εκρηκτικής υπεργεννητικότητος του αφροασιατικού "τρίτου κόσμου".

δ) Η άμβλυνση των φυσικών φυλετικών αντιστάσεων και η βιολογική νόθευση της Λευκής φυλής δια της προωθήσεως της φυλετικής επιμειξίας και ως σταδιακό αποτέλεσμα της επιβολής του δόγματος της δήθεν ισότητος των ανθρώπων, του ψευτοανθρωπισμού, της αποδοχής της πολυφυλετικής κοινωνίας με τα μικτά ζευγάρια και της τεχνιτής καλλιέργειας μιας σειράς φυλετικών ενοχών και συμπλεγμάτων κατωτερότητος(!) στις συνειδήσεις των Λευκών.

Είναι πραγματικά αντιφατικό να είναι αποδεκτές και σεβαστές οι αρχές της βιολογίας (που, ασφαλώς, αφορούν όλους τους οργανισμούς) στην περίπτωση των σκύλων, ή των αλόγων, όπου γίνεται λόγος για καθαρές ράτσες, που φέρουν συγκεκριμένες επιθυμητές φυσικές ιδιότητες και συμπεριφορά, και οι ίδιες αρχές, όχι απλώς να αγνοούνται και να παρακάμπτονται, αλλά με λύσσα να πολεμούνται και να αφορίζονται σε σχέση με τον άνθρωπο, τον ανώτερο οργανισμό! Είναι, επίσης, αντιφατικό να γίνονται προσπάθειες διασώσεως σπανίων ζώων που απειλούνται με εξαφάνιση ή και κοινοτήτων απομονωμένων φυλών ιθαγενών (ανά την υφήλιο) που κινδυνεύουν με αφανισμό (στα πλαίσια μιας μυωπικής "οικολογικής ευαισθησίας", την ίδια στιγμή που συντελείται η εξαφάνιση ανθρωπίνων φυλών και δη του άνθους του ανθρωπίνου είδους, της λευκής φυλής!

Μετακινήσεις και μεταναστεύσεις πληθυσμών σε επίπεδο λαών, εθνών ακόμη και ομάδων λαών με φυλετική συνοχή συνέβαιναν πάντοτε στην ιστορία με κινητήριο δύναμη τα δημογραφικά κενά, και την αναζήτηση ζωτικού χώρου ή έστω πιο ευνοϊκού περιβάλλοντος. Οι αμίλικτοι νόμοι της δυνάμεως τοποθετούσαν, ανέκαθεν, τον ισχυρότερο λαό στο γεωγραφικό περιβάλλον που διεκδικούσε, εκτοπίζοντας ή εξολοθρεύοντας τον αδύναμο και ανίκανο να αντισταθεί. Από την άλλη πλευρά, κάθε λαός που εδέχετο εισβολή ενεργοποιούσε φυσικά και αυτονόητα όλο το δυναμικό του, προκειμένου να αποκρούσει τον αλλόφυλο. Αυτό ακριβώς έπραξαν άπειρες φορές οι πρόγονοί μας. Το έπραξαν ως Ινδοευρωπαίοι εισβολείς και καταστροφείς του χθονίου μαιναδικού προελληνικού κόσμου, αλλά και ως ασπίδα της Ευρώπης στα στίφη τόσο των σημιτών, όσο και των Ούννων, Αβάρων, Ούζων, Κουμάνων, Πετσενέγκων, Βουλγάρων, Τούρκων και λοιπών μογγόλων κατά την αρχαιότητα, τον μεσαίωνα αλλά και τους νεοτέρους χρόνους. Η διαφορά είναι ότι, τότε, ο εισβολέας ήταν ορατός λόγω της μαζικότητός του. Στις μέρες μας, οι ίδιες

Κύριος στόχος της δολίου αντιφυλετικής πολεμικής: Η λευκή Ευρωπαϊκή φυλή!

μετακινήσεις λαών, οι ίδιες εισβολές των κατωτέρων φυλών στην γη μας, γίνονται σταδιακά, σιγά-σιγά, άρα ανεπαίσθητα. Κάθε μέρα βαρκούλες έως βαπόρια ξεφορτώνουν Νιγηριανούς και Μπαγκλαντεσιανούς. Κάθε μέρα δεκάδες κοντέινερς (κλάσμα των οποίων ανακαλύπτονται) μεταφέρουν Τούρκους, Τανζανούν, Πακιστανούς κλπ. Μέρα με την μέρα πληθαίνουν όλοι αυτοί ανάμεσά μας, αλλά αυτό δεν γίνεται αισθητό, επειδή η αλλαγή συμβαίνει σε ορίζοντα μηνών και ετών και όχι μέσα σε λίγες μέρες, όπως άλλοτε στην ιστορία. Έτσι, το μάτι των Λευκών τους συνηθίζει και η παρουσία τους αντιμετωπίζεται με αδιάφορη ανοχή, αφού οι λευκοί, ως ευνουχισμένες μάζες στα πλαίσια του σάπιου συγχρόνου πολιτισμού έχουν απωλέσει και την στοιχειώδη μνήμη που απαιτείται για να τους γίνει αντιληπτό ότι π.χ. πριν δέκα χρόνια στο λεωφορείο της συνοικίας του καθενός δεν επέβαινε κανείς Πακιστανός, κανείς μαύρος, καμία Φιλιππινέζα, ενώ σήμερα οι μισοί τουλάχιστον επιβάτες είναι ξένοι! Και το κυριότερο, δεν είναι εις θέσιν να συλλάβουν την δυναμική του φαινομένου, που δηλαδή θα καταλήξει αυτή η αθρόα είσοδος ξένων. Είναι γνωστή η περίπτωση του βασιλέως του Πόντου Μιθριδάτου, ο οποίος φοβούμενος τυχόν δολοφονία του με χρήση δηλητηρίου, λάμβανε, καθημερινώς, μικρές δόσεις δηλητηρίων τις οποίες λίγο, λίγο αύξανε, ώστε, τελικώς μετά από καιρό κατέστησε τον οργανισμό του απρόσβλητο στα δηλητήρια. Αυτού του είδους η επίτευξη ανοσίας έμεινε να ονομάζεται Μιθριδατισμός. Αλληγορικός Μιθριδατισμός είναι ό,τι συμβαίνει με τον αργό δηλητηριασμό, τον αργό κατ' ουσίαν θάνατο της φυλής μας. Ο ίδιος λαός, ο οποίος εάν αντιλαμβανόταν μαζική εισβολή αλλοεθνών θα οργάνωνε αντίσταση, τώρα μένει αδρανής και απαθής επειδή η εισβολή γίνεται σταδιακά. Όμως, μέρα με την μέρα, μήνα με τον μήνα, χρόνο με τον χρόνο η εισβολή πραγματοποιείται και η παρουσία ενός ξένου πληθυσμού μεταξύ του λαού μας, εδραιώνεται. Αν αυτή η συμφορά δεν αντιμετωπιστεί εγκαίρως, εν όσω συντελείται, δηλαδή ΤΩΡΑ, θα εδραιωθεί και θα είναι αναντιμετώπιστη, τουλάχιστον αναίμακτα.

Καλείται, λοιπόν, το έθνος μας να φυλάξει τα σύνορα, να υπερασπίσει τη γη του. Την γη από την οποία κράτησαν μακρυά τον αλλόφυλο γενιές γενεών προγόνων μας, ποτίζοντάς την με το ιερό αίμα τους.

Ας σημειωθεί το εξής, για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος της απειλής και του κινδύνου.

Ο πληθυσμός των μαύρων αποτελούσε την πλειονότητα σε κάποιες χώρες τις οποίες ανεκάλυψαν, οργάνωσαν και ανέπτυξαν λευκοί, έχοντας την διοίκηση τους έως πριν κάποια χρόνια (Ροδεσία, Νότιος Αφρικής). Αυτές οι χώρες, ως κατάληξη ενός συνδυασμού μεθοδεύσεων (εβραϊκών) καπιταλιστικών συμφερόντων, διεθνών (σιωνιστικών) πιέσεων και ασφαλώς της αφελείας του Λευκού πληθυσμού τους, πέρασαν στην διοίκηση των Νέγρων. Αποτέλεσμα; Οι χώρες αυτές, από επίγειοι παράδεισοι που ήσαν, μετετράπισαν, πολύ συντόμως, κυριολεκτικώς, σε ερήμους (δίνοντας έτσι και μία εξήγηση στο πρόβλημα του γιατί οι περισσότερες έρημοι βρίσκονται στην Αφρική), το χάος, η αταξία και η διάλυση πήραν την θέση της ευνομίας και αναπτύξεως και οι Λευκοί αδελφοί μας ψάχνουν απεγνωσμένα τρόπο να εγκαταλήψουν την πατρίδα τους, ώστε να γλιτώσουν από τις καθημερινές δολοφονίες (λευκών) για τις οποίες ευθύνονται πολυάριθμες ανεξέλεγκτες συμμορίες νέγρων εγκληματιών που λεηλατούν ασύδωτα την χώρα!

Κατά πολύ διδακτικό τρόπο, οι πρώτες που εγκατέλειψαν, εκ του ασφαλούς, την χώρα θυμίζοντας τα ποντίκια που εγκαταλείπουν το καράβι που βυθίζεται, ήταν οι Εβραϊκές εταιρείες, που ας σημειωθή, πρωτοστατούσαν, όπως παντού, στην ύπουλη "αντιρατσιστική" προπαγάνδα, υπέρ των απατηλών "μεταρυθμίσεων" που οδήγησαν, τελικώς, στην άνοδο των νέγρων στην εξουσία. Οι ίδιες εταιρείες μετακόμισαν και μετετόπισαν εγκαίρως τις δραστηριότητές τους σε άλλες λευκές χώρες για να συνεχίζουν από εκεί το διαβρωτικό έργο τους.

Στις χώρες, πάλι, εκείνες όπου οι λευκοί αποτελούσαν παραδοσιακά την συντριπτική πλειονότητα (π.χ. ΗΠΑ, Καναδάς), η πληθυσμιακή κατανομή λευκών - μαύρων βαίνει γοργά υπέρ των δευτέρων, ώστε διαγράφεται σαφής η προοπτική της μελλοντικής αριθμητικής επικρατήσεως των. Μια τέτοια ζοφερή εξέλιξη θα οδηγήσει μοιραία σε κατάληξη του τύπου της Ν. Αφρικής.

Στις χώρες, τέλος, εκείνες όπου οι λευκοί αποτελούσαν ανέκαθεν το σύνολο του πληθυσμού (Ευρώπη), οι τριτοκοσμικοί μετανάστες έχουν ήδη δημιουργήσει τόσο

μεγάλες μειονότητες που συγκρίνονται με την εικόνα των ΗΠΑ πριν λίγες δεκαετίες (Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία). Το ίδιο συμβαίνει και στην παραδοσιακά λευκή Αυστραλία, με την πλημμυρίδα ασιατών που την έχει κατακλύσει.

Οφείλει να δει κανείς το πρόβλημα στην ολότητά του, ως παγκόσμια υπόθεση και μάλιστα την πιο σημαντική, ως την, κομοϊστορικής σημασίας, επιβίωση ή μη της λευκής φυλής!

Όταν οι αφροασιάτες θα αποτελούν πλειονότητες και στις παραδοσιακά λευκές χώρες, δεν θα αργήσουν να αποκτήσουν και την εξουσία για να στρέψουν, εν συνεχεία με τον πιο επιθετικό τρόπο εις βάρος των λευκών κατοίκων τα συσσωρευμένα συμπλέγματα (φυλετικής) κατωτερότητος και τα ζωώδη ένστικτα της ζούγκλας που τους χαρακτηρίζουν, όπως ακριβώς συνέβη στην Ροδεσία και συμβαίνει, την ώρα που γράφεται το κείμενο αυτό, στην Ν. Αφρική.

Σε εκείνη την φρικτή εποχή που δεν θα αργήσει να έρθει, εάν οι σημερινοί δημογραφικοί και μεταναστευτικοί δείκτες δεν ανατραπούν εγκαίρως, τα παιδιά ή τα εγγόνια μας θα βρεθούν στο εξής δεινό αδιέξοδο: Θα αναζητούν ελεύθερα και ασφαλή λευκά κράτη για να επιβιώσουν, μα τέτοια κράτη δεν θα βρίσκουν, επειδή, απλώς τέτοια κράτη δεν θα υπάρχουν πια! Η εφιαλτική, γκρίζα, ομοιογενοποιημένη ανθρωπότητα, στόχος των "σοφών της Σιών", η ιδανική, χωρίς ιδιαιτερότητες παγκόσμια αγορά των καπιταλιστών, θα είναι, δυστυχώς, πραγματικότητα. Βεβαίως, θα έχει προηγηθεί η εκτεταμένη φυλετική επιμειξία που τόσο μελετημένα καλλιεργείται, η οδηγούσα στις πιο ανώμαλες και δίχως συνοχή κοινωνίες, σε κοινωνίες παρακμής και καταπτώσεως. Πρόγευση τέτοιων ολοκληρωτικά σάπιων κοινωνιών μας προσφέρουν τα σύγχρονα κράτη μιγάδων όπως είναι τα περισσότερα της Νοτίου (Λατινικής) Αμερικής.

Χωρίς διάθεση ασκόπου κινδυνολογίας, οφείλω να επισημάνω πόσο εξωφρενικός είναι ο αυτοκαταστροφικός ψευτοανθρωπισμός και η βλακώδης μυωπία των λευκών λαών, ως αδυναμία τους να διακρίνουν την δυναμική ενός φαινομένου που οδηγεί με γεωμετρική πρόοδο στην εξαφάνισή τους. Αυτός ο ψευτοανθρωπισμός, (υπό δολία Ιουδαϊκή υποκίνηση) έχει γίνει σημαία και ιδανικό για τους αφελείς λευκούς!!

Αρκεί η συγκριτική παρατήρηση των δημογραφικών δεικτών ανέμεσα στον λευκό πληθυσμό της Ευρώπης και στις χώρες του τρίτου κόσμου (Αφρική, Ασία, Ν. Αμερική). Στην Ευρώπη, υπογεννητικότης και ήδη σαφής δημογραφική κάμψη αν όχι και μαρασμός.

Ο Μείζων Κίνδυνος
ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ

Έχουμε ιστορικό καθήκον να υπερασπίσουμε την φυλή μας από τον όλεθρο. Και πρέπει να τα καταφέρουμε. Επειδή το οφείλουμε ακόμη περισσότερο στους απογόνους μας. Επειδή, προπάντων, μας το επιβάλλει η βαθειά φωνή του ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΜΑΣ.

Δηλαδή, σταθερή μείωση του πληθυσμού. Στον Νότο, εκρηκτική υπογεννητικότης και εν συνεχεία αναζήτηση ζωτικού χώρου με συνεχή πληθυσμιακή μετάγγιση στις "ανεπτυγμένες" χώρες της Ευρώπης, της Β. Αμερικής και της Ωκεανίας.

Και ο καταλύτης των εξελίξεων; Η συστηματική, έντεχνη, συντριπτική, δίκην βομβαρδισμού, προπαγάνδιση του δηλητηριώδους μηνύματος της φυλετικής επιμειξίας (με πρόσχημα μια αντιφυσική "ισότητα" και έναν βλακώδη όσο και κίβδηλο ψευτοανθρωπισμό) απευθυνόμενο στους λευκούς λαούς με στόχο να υποσκάπτει καθημερινά τις φυσικές φυλετικές αντιστάσεις τους, ώστε ευνουχισμένοι, ύστερα από αυτά, να αποδεχθούν τον αλλόφυλο, να συγχωνευθούν μαζί του και κατ' ουσίαν να υπογράψουν την οριστική θανατική καταδίκη τους. Αυτή η άθλια προπαγάνδα περνά κυρίως μέσα από την τηλεόραση και τον κινηματογράφο με τις εβραϊκές παραγωγές που έχουν αναλάβει να

εθίσουν την λευκή ανθρωπότητα στην εικόνα κοινωνιών μιγάδων. Σκεφτείτε, ενδεικτικά, σε πόσες πολυδιαφημισμένες ταινίες, οι πρωταγωνιστές πλαισιώνονται από μαύρους ή μιγάδες και μάλιστα με τους τελευταίους να υποδύονται σχεδόν πάντα ήρωες με επαγγέλματα που σχετίζονται με αυξημένο κοινωνικό κύρος ή παραπέμπουν, συνειρμικά, στην εξουσία. Σχεδόν, πάντα, λοιπόν, στις ταινίες του "Hollywood", μαύρος ή μιγάς είναι: Α) ο δικαστής, Β) ο γιατρός, Γ) ο αστυνομικός...

Η ύπουλη μαύρη προπαγάνδα αυτού του είδους βρήκε προετοιμασμένο το έδαφος με την επι δεκαετίες διάχυση του αστοδημοκρατικού και μαρξιστικού διεθνιστικού δηλητηρίου.

Και σαν να μην έφθανε για τους λαούς μας μόνον η υπογεννητικότης, παραλλήλως, λαμβάνει χώρα μια ιδιότυπη αρνητική κοινωνική επιλογή, στην θέση της φυσικής. Οι έχοντες οικονομική δύναμη και συνεπώς δυνατότητες πολυτελούς διαβιώσεως και ανατροφής απογόνων άρα και αναπαραγωγής, είναι (στις δυτικές κοινωνίες) οι "πετυχημένοι", δηλαδή, οι άψογα ενταγμένοι στο σύγχρονο νοσηρό κοινωνικό περιβάλλον, οι φορείς του Εβραϊκού μικροβίου στην νοοτροπία και στην συμπεριφορά.

Οι έχοντες, δηλαδή, πουλήσει την ψυχή τους στον Μαμμωνά! Αυτοί καταλαμβάνουν τις προνομιούχες θέσεις στην αντεστραμένη κοινωνική πυραμίδα, όχι μόνο επιβιώνοντας και κληροδοτώντας τα πλούτη και την σαπίλα τους στους αναλόγους απογόνους τους, αλλά καθορίζοντας, εν πολλοίς, τους προσανατολισμούς και τις προτεραιότητες ολοκλήρου της κοινωνίας, την οποία έτσι διαφθείρουν. Αντιθέτως, όσοι από τους ανδρείους και γενναίους, επέζησαν των αλλεπαλλήλων πολέμων (και ειδικά των δύο παγκοσμίων) ή έστω, κατάφεραν να αφήσουν απογόνους, δυσκολεύονται, ένεκα της αθωότητος και εντιμότητός των, να προσαρμοστούν στους όρους επιτυχίας ενός διεφθαρμένου κόσμου και έτσι, μετά βίας επιβιώνουν (ορισμένοι δε εξ' αυτών καταλήγουν και γραφικοί). Και βέβαια, το βιολογικό υπόστρωμα (π.χ. οι αθίγγανοι) αναπαράγονται με τους πλέον ταχείς ρυθμούς.

Έτσι, η φυλή φθίνει όχι μόνον λόγω της εισόδου ξένων και της υπογεννητικότητος, αλλά και λόγω της κυριαρχίας στους κόλπους της των κατωτέρων στοιχείων της.

Μοναδικό ευτύχημα, που αποτελεί ίσως, επέμβαση της Θείας προνείας η "μάστιγα" (ή ευλογία) του "AIDS", από το οποίο νοσούν, δυστυχώς και αρκετοί αθώοι, πλην, όμως αν το δει κανείς μακροσκοπικά με μία ας πούμε, υπερκόσμια ματιά θα διαπιστώσει ότι είναι επέμβαση, του απο μηχανής Θεού της φυλής μας, ή με άλλα λόγια μία "μαγική" αφαλιστική δικλείδα της πάντα σοφής και προνοούσας φύσεως, προς ανακοπήν της δημογραφικής εκρήξεως του τρίτου κόσμου, αφού εκείνον ειδικότερα πλείτει και μάλιστα συντριπτικά. Υπάρχουν μεγάλες περιοχές της Αφρικής και της Ασίας, όπου το 1/5 του πληθυσμού είναι φορείς της ανιάτου αυτής ασθενείας! Να μιία ανέλπιστη παράταση ζωής για την δύσμοιρη φυλή μας που θα χαθεί εάν δεν την αξιοποιήσει, όσο είναι καιρός, φροντίζοντας για την δημογραφική της ανάκαμψη, τόσο αριθμητικά, όσο και ποιοτικά, με διαδικασίες φυλετικής εξυγειάνσεως και βελτιώσεως (ευγονική).

Είναι ζήτημα χρόνου που μπορεί να προβλεφθεί με μαθηματική ακρίβεια, αν οι ρυθμοί ισοπεδώσεως και εκφυλισμού συνεχιστούν με την ίδια ταχύτητα, η οριστική εξαφάνιση της φυλής μας, γεγονός που μοιραία θα σημάνει το τέρμα και την κατάρρευση του Πολιτισμού, που έχει απομείνει, αλλά και της ελπίδος αναγεννήσεως ενός νέου Πολιτισμού, μια κάι τα αποτελέσματα της επιμειξίας και του εκφυλισμού είναι πάντοτε οριστικά και αναντίστρεπτα.

Αυτή την ερεβώδη προοπτική έχουμε ιερό χρέος να την ανακόψουμε με κάθε τρόπο. Έχουμε ιστορικό καθήκον να υπερασπίσουμε την φυλή μας από τον όλεθρο. Και πρέπει να τα καταφέρουμε. Επειδή το οφείλουμε στους ανδρείους προγόνους μας, που το έπραξαν πολλάκις στο παρελθόν.

Επειδή το οφείλουμε ακόμη περισσότερο στους απογόνους μας.

Επειδή, προπάντων, μας το επιβάλλει η βαθειά φωνή του ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΜΑΣ.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Βόρειος Ηπειρος: Εφαρμογή του Πρωτοκόλλου της Κέρκυρας για την Αυτονομία της Β.Ηπείρου και χάραξη πολιτικής με στόχο την **ενσωμάτωση της Β.Ηπείρου στη Μητέρα Πατρίδα.** *Μακεδονικό:* Απέλαση των σκοπιανών πρακτόρων που προωθούν την ανθελληνική προπαγάνδα. Προστασία των 200.000 Ελλήνων που - κατά την ομολογία του ίδιου του Γκλιγκόροφ - ζουν στα Σκόπια. Διάλυση του μορφώματος των Σκοπίων, σύνορα με την Σερβία. **Κανένας συμβιβασμός για την Μακεδονία μας** *Κύπρος:* Συνδρομή με κάθε τρόπο του αγώνα του Κυπριακού Ελληνισμού για απελευθέρωση των Κατεχομένων. **Η Κύπρος είναι Ελληνική** *Αιγαίο:* Αμεση άσκηση του διεθνώς κατωχυρωμένου δικαιώματος της χώρας μας για επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 μίλια. **Το Αιγαίο ήταν, είναι και θα παραμείνει Ελληνική θάλασσα** *Θράκη:* Εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας κατά τη Συνθήκη της Λωζάνης. Οσοι Ελληνες Χριστιανοί στην Κωνσταντινούπολη, την Ιμβρο και την Τένεδο, τόσοι Μουσουλμάνοι στη Θράκη. Πρόγραμμα συνειδησιακής επανελληνοποίησης των Ελλήνων Πομάκων. Εγκατάσταση Ελλήνων προσφύγων, με παραχώρηση γης και στέγης. Απέλαση των πρακτόρων της Αγκυρας. **Εξω οι Τούρκοι από τη Θράκη.** *Απόδημος Ελληνισμός:* Με κάθε μέσο συμπαράσταση του Εθνικού μας Κράτους στην οργάνωση, εκπαίδευση και ανάδειξη των Ελληνικών παροικιών και των δημιουργικών, αγνών πατριωτών αδελφών μας, απανταχού της Γης. Πλήρης αξιοποίηση και **συστράτευση όλων των δυνάμεων του Ελληνισμού.**

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Καταγγελία των Συμφωνιών (GATT, Μάαστριχτ) και των Διεθνών Οργανισμών (ΕΟΚ, ΝΑΤΟ) που δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντά μας, δεν σέβονται και δεν υπερασπίζονται, ως οφείλουν, τα δίκαιά μας. Σύναψη συμμαχιών με γνώμονα το όφελος του Εθνους. **Οχι στην υποτέλεια. Οχι στην Ευρώπη των πολυεθνικών. Ελλάδα υπερήφανη και δυναμική.**

ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Κατάργηση των αντεθνικών νομοθετημάτων που ευνοούν και υποθάλπτουν ανυπότακτους, αντιρρησίες, Ιεχωβάδες κλπ. Αμεση στράτευση στα 18, ανδρών και γυναικών. **Ο Ελληνικός Στρατός στην υπηρεσία μόνο του Ελληνισμού.**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εξυγίανση του τραπεζικού και χρηματιστηριακού συστήματος. Πάταξη της κερδοσκοπίας, της τοκογλυφίας και του καθεστώτος των μεσαζόντων. Εθνικοποίηση των μονοπωλίων. Εφαρμογή ορίου κατοχής κεφαλαίου ή μέσων παραγωγής, από άτομα ή ομάδες συμφερόντων. Καταγγελία και επαναδιαπραγμάτευση όλων των χαριστικών συμβάσεων με πολυεθνικές εταιρείες. Οι ξένες επενδύσεις επιτρεπτές μόνο σε ασφαλή για την ανεξαρτησία της Οικονομίας μας επίπεδα, και με υποχρεωτικές κοινωνικές παροχές. **Ιδιοκτησία μόνο για τους Ελληνες. Κράτος δικαίου, Ελληνοκεντρικό και Φιλολαϊκό.**

ΑΝΕΡΓΙΑ - ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Αμεση εφαρμογή των νόμων για απέλαση όλων των λαθρομεταναστών που οδηγούν τους Ελληνες στην ανεργία, αυξάνουν την εγκληματικότητα και οδηγούν τα ασφαλιστικά ταμεία στη χρεοκοπία. Απέλαση όλων των εγκληματιών που με δικά του χρήματα συντηρεί ο Ελληνικός Λαός στα ασφυκτικά γεμάτα σωφρονιστικά καταστήματα. Δίωξη των εργοδοτών που απασχολούν παράνομα ξένους εργαζόμενους. **Εξω τώρα όλοι οι ξένοι.** Προστασία των ανέργων. Επιδόματα και δουλειά με κοινωνική ευαισθησία. **Η εργασία δικαίωμα και υποχρέωση όλων των Ελλήνων.**

ΝΕΟΛΑΙΑ - ΠΑΙΔΕΙΑ - ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Εθνικός προσανατολισμός της Παιδείας. Ελεύθερη εισαγωγή και σπουδές στα ΑΕΙ και ΤΕΙ για όσους αποφοίτους το επιθυμούν, με άμεση απορρόφηση των αριστούχων σε κάθε κλάδο, σύμφωνα με τις δημοσιοποιημένες εκάστοτε τρέχουσες ανάγκες της Ελληνικής Κοινωνίας. **Εξυγίανση των αθλητικών κυκλωμάτων** (παράγοντες, μεσάζοντες) ώστε να πάψουν τα μαζικά αθλήματα να είναι το όπιο του Λαού και ιδιαίτερα της Νεολαίας. Προβολή υγειών εθνικών και κοινωνικών αξιών και προτύπων, με έμφαση στη διαμόρφωση Ελληνοπρεπών προσωπικοτήτων, σκεπτομένων, δημιουργικών, αγωνιστικών και θαρραλέων. **Θάνατος στους εμπόρους ναρκωτικών.**

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ - ΑΣΤΥΦΙΛΙΑ

Κοινωνικός και Εθνικός επαναπροσδιορισμός της σημασίας της Οικογένειας και της αξίας της Μητρότητας. Πράξη ο μισθός της πολύτεκνης (από το τρίτο παιδί) Μητέρας, για την ενθάρρυνση της ανατροφής των παιδιών από τις ίδιες τις μητέρες τους. Δημιουργία παιδικών σταθμών και κέντρων βρεφών. Υποστήριξη των ανύπαντρων μητέρων για την αποτροπή αμβλώσεων. Οχι στους μεικτούς γάμους, όχι στις ανεξέλεγκτες αμβλώσεις που οδηγούν το Εθνος μας στον φυλετικό του θάνατο. **Περισσότερα παιδιά**, σημαίνει **περισσότεροι Ελληνες, περισσότερες δυνατότητες προόδου και δημιουργίας**, περισσότερη δύναμη αποτροπής κάθε ξένης επιβουλής.

ΑΓΡΟΤΕΣ - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟΣ

Η γη και η αγροτική παραγωγή στα χέρια των Ελλήνων και για τις Ελληνικές ανάγκες. Προστασία του Ελληνα αγρότη από την τοκογλυφία των δανείων. Κίνητρα για τη μετάβαση και την παραμονή των νέων Ελλήνων στην ύπαιθρο, και τη διατήρηση του οικογενειακού κλήρου. Αναβάθμιση των σχετικών με τη γεωργία και την κτηνοτροφία Σχολών, σε πανεπιστημιακό και τεχνικό επίπεδο. Παλλαϊκή προστασία των υδάτινων και δασικών πόρων από τα συμφέροντα που προωθούν την καταστροφή τους. Προστασία των Ελλήνων αγροτών από την ανθελληνική πολιτική της ΕΟΚ. **Η Ελληνική ύπαιθρος είναι ο πυρήνας της ανάπτυξης του Εθνους.**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Προβολή του Ελληνικού πολιτιστικού προτύπου σε όλους τους τομείς, με παράλληλη απεξάρτηση από την παρακμιακή υποκουλτούρα. Διάδοση της Ελληνικής Γλώσσας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. **Η Ελληνική Παιδεία και Τέχνη είναι έκφραση Ψυχής και Τρόπος Ζωής.**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ - ΤΥΠΟΣ

Αναδιάρθρωση και κωδικοποίηση της Νομοθεσίας, ώστε όλοι οι Ελληνες πολίτες να έχουν πλήρη και σαφή γνώση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους. Αντικειμενική και ανεξάρτητη δικαιοσύνη για όλους, ασχέτως εισοδήματος. Αναβάθμιση του λειτουργήματος του Δικαστικού. Κρατική προστασία των Δικαστικών για τη διασφάλιση της αντικειμενικότητας της κρίσεώς τους. Αδιάβλητοι διορισμοί και προαγωγές.

Τέλος στα διαπλεκόμενα συμφέροντα. Κατάργηση των εκδοτικών μονοπωλίων που εκμαυλίζουν το Λαό μας, ανεβοκατεβάζουν κυβερνήσεις και νέμονται τις τυχες του τόπου μας. Ενταξη των κανόνων δεοντολογίας στον Ποινικό Κώδικα. **Ο Τύπος εκφραστής των συμφερόντων του Εθνους και της Ελληνιοκής Κοινωνίας**

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Αποκατάσταση του κύρους της Εκκλησίας. Αποκάθαρση του Κλήρου από προπαγανδιστές του οικουμενισμού. Αναβάθμιση της εκκλησιαστικής Παιδείας, και εκπαίδευση των Κληρικών πάνω σε Ελληνορθόδοξες αρχές. Ανεξιθρησκεία μόνο για τα δόγματα που δεν θίγουν την Ελληνική Παράδοση και Ιστορία.



ΠΟΛΕΜΟΣ
ΠΑΤΗΡ
ΠΑΝΤΩΝ
ΜΕΝ ΕΣΤΙ
ΠΑΝΤΩΝ
ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΜΕΝ ΘΕΟΥΣ
ΕΔΕΙΞΕ
ΤΟΥΣ ΔΕ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΜΕΝ
ΔΟΥΛΟΥΣ
ΕΠΟΙΗΣΕ
ΤΟΥΣ ΔΕ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ...

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ